

YÜKSELİŞ

YÜKSELİŞ*

5 Mayıs 1970'te Shri Mataji Nirmala Devi Sahaja Yoga olarak adlandırılan benzersiz bir manevi dönüşüm yöntemini ortaya çıkardı. Takip eden yıllarda Sahaja Yoga hızla yayıldı ve tüm dünyada binlerce insanın hayatını değiştirdi. Yükseliş bu dönüşümü sağlayan gücün işleyişinin ve her insanın nasıl kendi nihai bütün varlığına yükselebileceğinin yazıldığı bir sonuçtur.

***The Ascent**

**BU BİLGİNİN KAYNAĞI
H.H.SHİRİ MATAJİ NİRMALA DEVRİ'YE**

YAZARIN NOTU

Ruh işaretlerle yazmaya çağırıyor, kelimeler Anneden akmaya devam ediyor. O gerçeği fark etmenin benzersiz bir yöntemi, Sahaja Yoga'yı Altın Çağ'a taşıyan Yüce Shri Mataji Nirmala Devi.

Arayan her insanın egosundan uzaklaşıp kendisini sorguladığı, şartlanmalarını geride bırakıp Ruh'un arayışı içinde yolculuğa çıktığı bir an gelir. Gerçeğin farkına varmak ve Ruh'un kendisini belli etmesi Sahaja Yoga'nın mesajıdır. O bizi gerçek köklerimizden gizli krallıklarına götürür ve onların derin konumlarını ve hayati işlevlerini ortaya çıkarır. Böylece ilk kez onların olağanüstü gelişmelerini hisseder ve çeşitli permütasyon ve kombinasyonlar ile bireyin Ruhsal yapısını şekillendiren toprağın derin unsurlarını gözleriz. Davranış kalıplarını tayin eden etmenleri teşhis ederiz ve bunların bireyin Ruhsal yapısında nasıl yansydıklarını tetkik ederiz.

Kendimizi tanıyabilme potansiyeli bizim içimizde varolan bir niteliktir, fakat bunun ortaya çıkması için arayış ve o arayışı yönlendirebilecek rehber olmalıdır. Arayış içinde olanın arzusu kendini belli ettiğinde, Anne her yanı saran Tanrısal sevginin ve yaşayan işlevlerin doğallığı sayesinde aydınlanmanın basit yolunu o kişiye gösterir. Hayatın derin anlamı zihinsel olarak kavranamayacak kadar basittir. Zeka sayesinde inceleme yapar kavramlar yaratırız. Fakat canlı şeyler yaratamayız. Yaşayan işler doğa tarafından yapılır. Varlığımızın gizli derinliklerinde Altın bir Tanrıça oturur. Tüm yaşayan işleri yapan O'dur ve onların kaynağıdır.

Bu gerçeğin doğası ve sevgi ancak bizi varmamız gereken yere götürebilir çünkü onlar zekadan daha derindirler. Derinliği fark edebilmek için kullanılacak aracında derin olması gerekir. Akli tasarımlardan daha büyük bir derinlik, yani denge ve doğa ile uyum sayesinde ortaya çıkan bir derinlik gereklidir. Her zaman olmuş olanı ve olmakta olanı görmek için gözleri açan bir derinlik. O içimizde sükunet olduğunda nehrin akışında duyduğumuz derin, gizemli bir melodi. Onun mesajı sularını susuzluktan yananlara sunmak, karşılık olarak hiçbir şey beklemeden. Tabiatı sadece akmak ve doğal olarak denizle buluşmak.

Şimdi, hayatlar boyunca azimle arayan insanların arayışlarının meyvelerini alacakları zaman geldi. Bu hamle Sahaja Yoga'nın benzersiz şekilde çalışan hayat dolu sistemi sayesinde gerçekleşmekte. Bu sistem doğaçlama, tabii, birleştirici, ve tüm aydınlanmış varlıkların özü.

Bugün kolektif titreşimsel bilince doğru giden bu hamlenin mesajı beş kıtada hız ve güç kazanıyor. Kehanet edildiği gibi, yaşamakta olduğumuz bu süreç "Maha Yoga" zamanı, Pluto gezegeninin müjdelediği, gerçeğin hayalden ayrılacağı dönüşüm gücünün zamanı.

Kendisiyle yüzleşecek cesaret ve gerçeği sorgulayacak dürüstlüğe sahip olanlar, O'nun lütfü ile buna nail olsunlar.

İÇİNDEKİLER

- 1- Arayarak Bulacaksınız
- 2- Altın Tanrıça
- 3- Yükselişin Üç Kanalı
- 4- Kainatın Minyatürü
- 5- Temeldeki Güç
- 6- Estetiğin Özünün Gelişimi
- 7- Kıymetli Nitelik "Dharma ve Refah"
- 8- Kolektivite
- 9- İllüzyonlar Okyanusu
- 10- Hiç Durmayan Ses (Kalp Çakrası)
- 11- Gerçeğin Enstrümanı
- 12- Kapı Eşiği
- 13- Daimi Bağlantı
- 14- Tanrısal Titreşimler
- 15- Meditasyon
- 16- "Anneyi İzleyin
- 17- Sonsöz

1-ARAYARAK BULACAKSINIZ

Her "parça" bütünü arar. Doğmuş olduğu daimi kaynağa doğru itilir.

Aramak insan tabiatının özüdür. Bununla beraber arayışın derinliği ve yoğunluğu boş merakın yüzeyselliğinden kendini bilmek için Buddha'da kabaran derin seviyesine kadar değişir. Kabaca arayış, seyahat eden bir kişiyi değişik yerlere götüren bir dürtü ya da bir bilim adamının arayışı olarak anlaşılabilir. Bir sanatçının derin hislerinde estetik vasıtasıyla aramak üzere kendini belli eder ya da eğitilmiş bir adamın bilgiyi arayışında. Arayışlarının farkında olmayanlarda karanlıkta el yordamı ile ararlar. Uyuşturucu bağımlısı da aramaktadır fakat ne aradığını bilmez.

Ne zaman gerçeği arayan biri oluruz? İlham içimizden geldiği anda gerçekten aramaya başlarız. O zamana kadar sorularımız, Anne babasına "Yıldızlar nedir? Güneş nedir? Ay nedir?" diye soran bir çocuğunki gibidir. İçten gelen ilham, sorularımızı içimizdeki arayışa dönüştürür. Biz neyiz? Neden buradayız? Diğerleri ile nasıl bağlantılıyız?

İnsan beyni tarafından değişik kavramlar ortaya atılıyor. Bazılarını reddediyor, bazılarını kabul ediyoruz, bir kısmını da deniyor ve çok azını hayata koyuyoruz. Yinede tekrar tekrar yol ayrımları ya da çıkmaz sokaklara geliyoruz, çünkü bu deneyler bütünleştiren, birleştiren bir çözüm sağlamıyor. Bunlar en iyi ihtimalle zihinsel kurgu, şartlanmaların tepkisi ya da akli programlama olarak, yani ego ve süper ego seviyesinde kalıyorlar. Beyin tüm bilgiyi ego ve süper ego sayesinde iletebiliyor. Böylece belli şartlara uyması için bir seri sonuçlara varıyor. Eğer veri süzmesi şahitlik edercesine dengeli bir görüş sayesinde tarafsız olur ise varılan sonuçlar yükseliş için faydalı olabilir. Fakat çoğunlukla bu böyle olmaz. Maalesef bireyler düşünsel işlevler ve zihinsel masallarla kendilerini bir tutarlar.

Benzer bir süzme işlemi de kolektif seviyede olur. Etkiler geçmişten yani kolektif bilinçaltından ya da kolektif bilinç üstünden akar. Her iki akımda sınırlıdır ve insanın yükselişi için üretken değildir. Bunlar özünde düz hatta ilerleyen, geriye tepmek için önlenemez bir eğilimle bozulan hareketlerdir. İnsan yükselişi ise sarmal bir harekete sahiptir, ilmekleri hem kolektif bilinçaltını hem de kolektif bilinç üstünü önler ve böylece kolektif bilinç ötesinden veriler toplar.

Sebeb etkileri ile tedavi edilemez. Köklerine inmemiz gerekir. Eğer her şeyden önce dünyaya barışı istiyorsak, içimizde barış ve huzur olmak zorundadır. Dünya sorunlarına çözümler kolektif bilinçaltı veya bilinç üstü yani ego ve süper ego gibi karışıklıklarla dolu yerlerden gelemez. Eğer bir çözüm varsa o da huzurlu bir bölgede yani kolektif bilinç ötesindedir. Tecrübeye dayanan bilinç bu bölgeye girdiğinde tüm zihinsel sanılar biter. Kişi belli zihinsel sanı ve doktrinlerin katları olmayı bırakır. Analiz etmek yerine, sentez ile birleştirmeye ve bütün olarak anlamaya başlar. Küçük damla sonsuz okyanus olur ve görüşü, okyanusun geniş yelpazesini içine almak için genişler. Sonsuzluğun bilgeliği ışığı altında, çokluğun ardındaki birliği, günlük deneyimlerin gerçeklerinin ardındaki tek gerçeği, tüm doğa kanunlarının ardındaki tek yüce kanunu anlamak basittir. Fakat bu bilgelik sadece kolektif bilinç ötesi ana kaynağına bağlanmış bir beynin içine süzülebilir. Öyle ise biz böyle beyinlerin arayışı içinde olalım. Eğer

bulamazsak neden kendimiz kolektif bilinç ötesi ile bağlantıya girmeyelim? Buna benzer bir dürtü gerçeği arayan kişiyi sevk eder. Onun en büyük sorunu kolektif bilinç ötesine nasıl bağlanacağıdır. Hangi yolu takip etmeli? Satılmakta olan o kadar çok şey var ki nasıl seçmeli? Deneme yanılma yolu ile başarılabilir. Başlangıçta çok şeyler vaat eden bir şey sonrada acı sonuçlar getirebilir, fakat yarı yolda hat değiştirmenin zararı yoktur. Kavramlar iyi görünür, fakat deneyim kötü olabilir. Dindarlar doğru şeyleri vaaz edebilir fakat apayrı şeyleri tatbik edebilirler. Bir keresinde Mahatma Gandhi Güney Afrika'da iken Hıristiyanlığa karşı hayranlık duymuş ve Hıristiyanlığı kast sistemine karşı bir çözüm olarak görmüş. Büyük beklentiler içinde kiliseye gittiğinde zenciler için ayrılmış olan bölmede oturması gerektiği söylenmiş. O da hemen kalkıp bir daha geri dönmek üzere kiliseden uzaklaşmış. Nasıl olur da sevgi ve şefkatten bahsedene dindar insanlar en küçük bir sözden, nedenden ötürü birbirlerinin boğazına sarılırlar. Arayış içinde olan kişi ancak kendisine karşı dürüst ise dürüst olan yolu fark edebilir.

Neyi ararsak onu buluruz. Fakat bulduğunuz zevk ya da acı veren bir şey olabilir. Her iki durumda da arayış tatmine ulaşmaz; çocuk bir oyuncuğai elde edince bir değerini arar. Yüzeysel seviyede arayış derinleşmez ve tatmin etmez. Sadece derinden içlerine çekenler Tanrısal içkinin tadına varabilirler. Hakiki inciler bulmak için mavi denizin derinliklerine dalmak gerekir. Fakat ilham olmaksızın insan böyle bir dalışa nasıl cüret edebilir? Bu ilham, varlığımızın derinliklerinde gömülü bir kaynaktan gelir. Ona dokunulduğunda insan Tanrısallaşır. Potansiyel olan dinamik hale geçer; tohum ağaca dönüşür. Bu en yüce keramet, mucizelerin mucizesi, zamanın başlangıcından beri insanı büyüleyen ve arayışını araştırmaya dönüştüren kıvılcımı ateşleyendir. Sadece dışta görünen şekli sorgulayanlar yüzeyin derinliklerine ulaşabilirler. Ancak kaynağı sorgulayacak kadar derinlere inebilenler içimizde oturan Altın Tanrıça'yı bulabilirler.

Bu gerçekte kerametlerin kerametidir. Bu keramet her varlıkta bulunur. Bilge olanlar onun peşi sıra giderler, kutsal kitaplar ondan bahseder ve azizler ona hamd-ü senalar eder. Pekii, neden O'na ulaşmak bu kadar zor olsun? Zorluk aslında yüzeysel arayışlardan kaynaklanır. Hakiki elması arayacağımıza kırık cam parçaları ile eğleniyoruz. İnsanlar sonsuz iyiliklerin yok olmaz deposu yerine, geçici malların, çıkarların, faydaların arayışında kayboluyorlar.

Bizler için biraz düşünmenin, önceliklerimizi değerlendirmenin ve arayışımıza makul bir yönde şekil vermenin vakti geldi. Kalıcı sonucu olmayan geçici kazançların ve kalıcı bir kazancın getirebileceği kayıpların neler olduğuna bir bakalım.

Hiçbir maddiyat olmadan içimizdeki Altın Tanrıça'yı nasıl memnun edebiliriz? Tanrıça ile uzlaşmaya gidemeyiz çünkü O Gerçeği, sadece Gerçeği bilir. İnsani nedenlerin ve şikayetlerin patırtı ve gürültüsünü duymaz; O sadece kendisini ve kendisinden doğmuş olanı tanır. Yaratisının titreşimlerinin Tanrısal müziğinden neşe duyar ve bu müzik sona erince de uykuya çekilir. Bu şekilde binlerce yıldan beri uyuyordu, fakat şimdi uyanacağı hesap görme zamanı geldi.

Tanrının çok önceden bizim için takdir ettikleri kendimizi tanımamız ve aydınlanmamız bizim sorumluluğumuz altındadır, ve bu sorumluluk

üzerimizde asılı duruyor. Yüzeysel arayışlarımızı keselim ve arayışımızı Altın Tanrıça'nın içimizdeki tapınağına yöneltelim, çünkü O'nu aradıkça kendi Tanrısal Kişiliğimizi bulacağız.

2-ALTIN TANRIÇA

Çağımızda her şey o kadar akla bağlı ki kendi ekolojik ve organik köklerimizle bağlantıyı kaybetmekteyiz. Bunun sonucunda, zihinsel, ekonomik, politik, bilimsel ve teknolojik gelişme ile kendi biyolojik temelimiz, sağduyumuz ve gerçek tabii kuvvetimiz arasındaki uçurum genişlemekte.

Varlığımızın temelinde kendini düzenleme, kendini yenileme ve kendini tasarlama yer alır. Kendini düzenleme her hücrede doğuştan varolan bilinçten kaynaklanır. Bu gelişmeyi, yaşamı devam ettirmeyi ve korunmayı sağlar. Kendini yenileme canlı hücrenin yaratılışından getirdiği yenileme, iyileştirme, dengeleme ve görünümünü korurken yapısını geri kazanma yeteneğidir. Kendini tasarlama ise akli şartlanmaların sınırlarını ötesine geçip, yaratıcı yeni yüksekliklere ulaşabilme yeteneğidir.

Haliyle, sorulması gereken soru tüm bunların nasıl gerçekleştiğidir? Neden tohum filiz sürer? Yumurtanın içinde organizma nasıl oluşur? Yaralı bir doku nasıl eski konumuna gelir? Vücut neden fetus dışındaki tüm yabancı bünyeleri kendisinden dışarı atma eğilimindedir? Tüm bu bilinç nerede gizli? Belki de bu sır Altın Tanrıça'nın enerjisinde saklıdır.

Yine de bu sırrı bilmeyi talep edemeyiz. Onun kanunları tüm ölçülerin ve boyutların, zamanın ve boşluğun, sebep ve sonucun, ve bilimin ötesindedir. Bilim maddeyi inceler oysaki o maddenin kaynağıdır. Arayışımız saldırganlıktan ve incelemeden arındığı zaman o ince yöntemleriyle arayışımıza karşılık verir. Sonrada tüm hazinesinde ne varsa bize sunar ve edebi susuzluğumuzu en tatlı Tanrısal içecekler ile giderir.

O bizim şahsi Annemizdir, bizi besleyen ve varlığımızda Kundalini olarak yer alan. Şefkat olur, bizi teskin eder, besler ve sever. Aydınlanmış bir varlık tarafından doğru zamanda uyandırılmak üzere sakrum kemiğinde üç buçuk sarım halinde durur ve doğru fırsatın doğmasını bekler. *"O sizin şahsi Annenizdir. Nasıl size zarara verebilir? Sizin hakkınızdaki her şeyi bilir ve büyük bir istekle size ikinci doğumunuzu vermek için beklemektedir"* diye açıklıyor Shri Mataji Nirmala Devi.

"Tanrıça Kundalini" şüphesiz Kainatın Annesi gibidir, hem de Ruhun en yüce haşmeti gibidir. . . "

"O hayat nefesi şeklinde salınmış gibi görünür, altın sarısı giysiler içinde. Fakat onu bir yana bırakıp kendisini ortaya çıkarır, ya da tıpkı bir lamba alevinin esinti tarafından söndürülmesi gibi, ya da şimşegin gökyüzünde çakıp kaybolması gibi. "

Sri Jnanadeva (M. S. 1275-1297)
Jnaneshwari bölüm 6, süre 14

3-YÜKSELİŞİN ÜÇ KANALI

"Tanrı nedir?" diye sorarız. Ateist olan biri Tanrı olmadığını söyler fakat inanç sahibi bir insan onu görmemiş olmasına rağmen bir Tanrı'nın varlığına kanaat getirmiştir. Haklı olan kim? Konunun en önemli noktası, ateistin hangi otorite ve temele dayanarak Tanrı'nın olmadığı varsayımını yaptığıdır. Bu konuda derinliğine düşünmüş mü? Meditasyon yapmış mı? Ruhani arayış ya da kendi iç öz benliğinin arayışı içinde kaç sene geçirmiştir ki böyle bir şeyi iddia edebilir? Öte yandan, Tanrı'ya gerçekten inanan kişi ise bir şeyler hisseder, aklı ya da zihni sayesinde değil fakat içinde, içinin derinliklerinde. Bir açıklaması olmalı, bir prensip olmalı tüm evrenin mutlak düzeni içinde dönmesinin, işleminin ardında.

Arayış içindeki insan Tanrısal deneyimler yaşamamış olabilir fakat o yönde hareket etmektedir. Çok derin bir sorgulama içindedir. Bir bilim adamı bir makine bulmadan önce ne kadar çok düşünür ve plan yapar ve ondan önceki bilim adamları da onun araştırmasına faydalı olacak ve böylece yeni bir şey yaratabilmesine yardım edecek prensipleri geliştirirken ne kadar çok çalışmışlardır? Herhangi bir buluş tek bir bilim adamının değil kolektif olarak buna katkıda bulunan bilim adamlarının çabaları sonucudur. Einstein bize görecelik kanunlarını kazandırdı ve Newton'da yerçekimi kanunlarını. Birbirini takip eden bilim adamları kendi hipotez ve deneylerini formüle etmek ve açıklayabilmek için öncekilerinin başarılarından faydalandılar. İnsan evrimi, zaman içinde bir çok şeyin bireyler için kolektif olarak çözümlendiği basamakları takip eder.

Belli hiçbir zaman dilimi kendi başına insan başarılarının son noktasını teşkil etmez. O sadece sonsuzluğa giden olaylar zincirinde bir halkadır. Eğer basit bir makinenin ardında ortaya konulmuş olan bu kadar düşünce ve bilinç dolu çabalar varsa ya bu sayısız işlevler gören çok yönlü ve çok boyutlu insan vücudu için ne demeli? Böyle bir varlık bilinçli bir güç onun üstünde çalışmadan nasıl gelişebilirdi? Bu, yaratılışın ardında çok daha yüksek bilinçli bir sistemin var olduğu ön fikrini oluşturur. *"Eğer bir ağaç görüyorsak, bilelim ki derinlerde onu destekleyen, ayakta tutan kökler vardır."* diye açıklıyor Shri Mataji.

Tamamen tevazu içinde, bizden çok daha eski olduğu için bu olağanüstü bilinç olayını bilmediğimizi itiraf etmeliyiz. Bizden sonra vuku bulan bir şeyin ortaya çıkışını bilebiliriz fakat evrenin doğumundan önce, hatta Adem ve Havva'dan bile önce olmuş olan bir şeyi bilemeyiz. Bununla beraber yine de araştırarak çok az bir şey öğrenilebilir, fakat o kadarı da sonuçlara varmak için yeterli değildir. Araştırmaların sonucunda, değişik zihinler bir diğerinin geçerliliğini sarsan farklı sonuçlara vardılar. Böylece diyebiliriz ki, onu bir çerçeveye sokmak ya da adlandırmak imkansızdır, sadece Bilincin temeli, "X", Tanrı ya da Kadir-i Mutlak gibi adlarla hitap edebiliriz.

Bu bilinç temelinin her şeyin kaynağı olduğu hipotezini ele alırsak, bizlerin de doğal olarak ona bağlı olduğumuzu farz ederiz. Ondan tamamen kopmuş olamayız. Azizler konumumuzu suyun içindeki balığa benzettiler; her zaman suyun içinde olmamıza rağmen onun neşesinden habersiz olmamız gibi. Bu bilincin uyanışına nasıl ulaşabileceğimiz ileriki bölümlerde anlatacağımız Sahaja Yoga'nın ana konusudur. Bu esnada hipotezimizi bir

adım daha ileriye götürelim. Bahsettiğimiz en yüce bilincin etmeni bir güçtür ve bu güç yoğunluğunda, hallerinde ve işlevlerinde değişkenliğe sahiptir. Bilincin temeli ilk olarak bir arzuya sahip olmalıdır.

Bir bilim adamı istemezse hiçbir şey yaratamaz. Her şeyin ardındaki katalist arzudur, istektir. Buddha'ya göre arzu, mutsuzluğun nedenidir. Peki onun bahsettiği ve bizim bahsettiğimiz arzu bir midir? Bunlar aynı şeyler değildir. Buddha'nın üstünde durduğu arzu yüzeysel arzulardır, koşullu isteklerdir, insanı mutsuzluğa sürükleyen kör arzulardır. Diğer taraftan aydınlanmak içinde arzu duyulabilir. O aynı zamanda Bodhisatva, yani aydınlanmış kimsenin şefkat içinde insanlığı yüceltmek için yardım etme arzusu taşıyacağını da söylememiş midir? Benzer şekilde Tanrı'nında sevgisini ifade etmek için saf arzusu vardır. Bu bilinç temeli istediği anda, onun gücü kendini belli etti. Bu gücün hareketleri değişik şekiller ve formlara girdi ve gezegenler istemini oluşturdu.

Shri Mataji Nirmala Devi'nin Sahaja Yoga sayesinde gerçekleşen öğretilerine göre, vücudun fiziksel ve meta fiziksel enerji alanlarında arzu gücü vardır. Bu vücudun sol tarafında ay kanalı denen taraftadır. Bu kanal vücudun sol tarafında işlev görür ve bilincimize geçmiş anıları ve deneyimleri taşıyarak tüm hareketlerimize yardımcı olur. Bu kanal çalışmaya devam ettiği sürece, insanda yaşama isteği var olur. Ne zaman bu güç sol tarafımızdan çekilir, o zaman kişinin varlığı son bulur. Bu kanal duyguları uyandırır ve beynin sağ tarafında süper egoyu oluşturur. Modern bir ifade tarzı ile bunun geniş bir anlamda Ruh halini temsil ettiğini söyleyebiliriz.

Diğer yandan arzuları yerine getirmek için bir araç olması gerekir. İsteklerini tatmin etmek için, bu güç vücudun güneş kanalı olarak adlandırılan sağ tarafında eylem halini alır. Vücutta eyleme geçiren güç çalışma arzusudur. Eylemde bulunmak için kişi fiziksel bünyesini ve zekasını kullanmak zorundadır. Bu kanal fiziksel eylem ve zeka kanalıdır. Fonksiyonun bir yan ürünü olarak benin sol tarafında egoyu geliştirir. Hem sol hem de sağ kanallarımız genelde omurganın dışında sempatik sinir sistemini ifade ederler.

Bu bilinçli güç, arzusunu gerçekleştirerek ilerlerken elde ettiklerini de korumak zorundadır. Destek olmaksızın bir ev inşa etmek manasızdır. Bu güç bilinçli olduğu için devamlılığı sağlayacak destek olarak bilgeliğini kullanır. Bu, hassas vücudumuzun ortasında devamlılık ve evrim kanalı olarak adlandırılan üçüncü kanalı oluşturur. Bilgeliği sayesinde kudret, kaynağı ile yeniden bağlantı kurmak için yükselir. Bu derin ve hassas kanalımızın işleyişi parasempatik sinir sistemi olarak görünür.

Tüm bunların tamamlanması ancak o kendi anlamını bulduktan sonra olur. Manayı bilmek arzusu henüz tamamlanmış değildir. Halen tamamlanmış olmayan bu arzu gücü, insanları yaratan ve belli eden ve sonrada artık bir güç olarak sessizlik içinde dinlenmeye çekilen Kundalini gücüdür.

İnsan eylemde buldukça, cehaleti içinde her şeyi kendisinin başardığını düşünür. Esasında yaptığı sadece ölü işlerdir. Tüm canlı işlemler tabiat tarafından gerçekleştirilir. Yanlış tavrı ve anlayışı kişinin egosunu güçlendirir. Ego bir balon gibi şişmeye başlar. Sağ tarafta aşırı faaliyet göstermek bu ego balonunu şişirir ve öyle bir konuma gelir ki beyinde

şişkinliği daha fazla alacak yer kalmaz. Sonuç olarak, gerilimler diğer tarafa doğru kayıp süper egonun üstünde baskı oluşmasına neden olurlar ve sol kanala fazla yük binmeye başlar.

Böyle bir insan hassasiyetini kaybeder. Maddi kazanç ve diğerlerini kontrol edebilmenin hesaplarını yapar. Kuru bir kişiliğe dönüşür, saldırgan, kurnaz ve hilekar olur. Egosu gözlerini kör eder ve sonunda manasız ve ahmak biri ortaya çıkar.

Aşırı duygusallık ay kanalındaki zayıflıklardan meydana gelir. Bu, mutluluk ve depresyon arasında dramatik gelgitlere neden olur. Sol tarafta yer alan insanların çok şartlanmaları vardır. Tembel ve olumsuz olma ve kendi kendilerini tedirgin etme eğilimindedirler. Akıl hastalıkları, epilepsi ve hafıza kaybı bu kanaldaki basınç beyine aşırı yüklediğinde ortaya çıkabilir. Aşırı duygusal olan bir insan dengeden çıkar ve sonuç olarak süper ego olarak adlandırılan beyin sağ tarafını şişirir. Bu çok fazla şiştiğinde güneş kanalında teselli bulmak için diğer taraftaki egoyu bastırır. Benzer şekilde, her iki taraftaki aşırı faaliyet sarkacın bir uçtan diğerine salınmasına neden olur. Bu salınımın sürekli olması sempatik sinir sistemini meydana getiren iki kanalda (sağ ve sol) dengesizlik yaratır.

Güneş kanalı analiz etme, rekabet, saldırganlık vs. gibi erkek yang niteliklerini içine alır. Ay kanalı nezaket, uyum, işbirliği, içgüdü vs. gibi dişi yin niteliklerini içerir.

Hatha Yoga, güneş ve ay anlamlarına gelen Ha ve Tha kelimelerinden ortaya çıkmıştır. Bu Yoga sistemi ile insan sempatik sinir sistemi faaliyetlerini kontrol edebilir, yani depolu olan enerjisi daha fazla kullanılabilir ya da sempatik sinir sisteminin faaliyetini kısa bir süre için tamamen durdurabilir. Depo edilmiş enerjisi kullanarak insan Ruhani yükselişini gerçekleştiremez. Sempatığı kontrol ederek kalp atışı yavaşlatılabilir veya kısa bir süre durdurulabilir dahi, ve insan parasempatığın tüm fiziksel ve yüzeysel belirtilerini kontrol etmeyi başarabilir. Fakat gerçek Yoganın (Tanrı ile birleşmenin) kanalı olan parasempatik harekete geçirilmez. Hatha Yoga ile akıl bile kontrol edilebilir. Fakat bu şekilde yönetilen bir akıl Tanrı'ya doğru Ruhani bir uçuşa çok ağır şekilde şartlandırılır.

Hem sempatik hem de parasempatik sinir sistemleri merkezi sinir sistemini kullanırlar. Sahaja Yoga'ya göre temelde 7 adet gizli merkez vardır. Aklın sevk edici dürtüsü bu gizli merkezlerden yukarıdaki iki sinir sistemine oradan da beyin hücreleri sayesinde merkezi sinir sistemine iletilir. Merkezi sinir sistemi vasıtası ile vücut dokularının hücreleri kendi zekalarına sahip olurlar. Aksi takdirde bir hücre ne zaman bölünüp ne zaman çoğalacağını nasıl bilir? Vücut metabolizma ve katabolizma işlemlerinden asıl geçeceğini nasıl bilir? Bunlar, aklın sevk edici dürtüsünün sempatik ve parasempatik sinir sistemleri tarafından algılanması sayesinde bilinir.

Her hücre canlı bir varlıktır ve canlı her şey genleri vasıtası ile bilince bağlanır. Bilinçli olduğu için canlı diye adlandırılır yoksa ölü diye adlandırılırdı. Bilince olan bağlantısı koptuğu anda o canlının artık ölü olduğu söylenir. Herhangi bir kanalda aşırı yüklenme varsa, bu kanal rahatsız olur ve hassasiyetini kaybeder, böylece onun sevk etme dürtüsü zayıflar. Zaman ile sinir sistemi sempatik ve parasempatik sinir sistemlerinden aldığı

mesajları çözemez. Bu önemli bağlantı bozuldukça, hücreler ve dokular kusurlu çalışmaya başlarlar ve bu da psikosomatik hastalıklara neden olur. Herhangi bir kısım yada hücrenin aşırı faaliyeti dengesizlik yaratır. Kronik vakalarda enerji merkezlerinin titreşimlerinin tükenmesi kanser gibi hastalılara neden olur.

İnsan vücudundaki gerileme süreci, daimi kaynağın titreşimlerine olan bağlantının azalmasından dolayı olur. İnsanın aşırı eğilimleri insanoğlunu doğa kanunlarını korumasından uzaklaştırır. Onun dengeleyici etkisi olmadan kişisel tahribat kaçınılmazdır.

Beynin iki yarım küresi zıt fakat birbirini tamamlayan işlevler görür. Vücudun sağ tarafının göstergesi olan sol yarımküre düşünme, planlama, inceleme gibi tek bir hatta ilerleyen işlemlerde ustalaşmıştır. Vücudun sol tarafını gösteren sağ yarımküre hisler, anılar, arzular, vs. ile ilgilidir.

Beynin sol yarımküresi insanın kişisel değişim ve zihinsel şartlanmaların ötesine geçebilmesi için gerekli olan kabiliyettir. Bu kendisini öğrenme ve geliştirme işlemlerinde ifade eder. Bu güç yeni yapıların, davranış kalıplarının ve kavramsal düşüncelerin yaratılmasına öncülük eder. Soyut düşünce, sembolik anlatım, sözsüz resmetme ve diğer sanat tarzlarında bunu kullanmaktayız. Diğer yandan bunların gelişmesi parasempatik veya merkezi parasempatik olan hassas bağlantıya derinden bağlıdır. Örneğin sanatçı çalışmalarında sempatik sinir sistemlerinden faydalanırsa ifadeleri düz hatta ilerleyen, bilinçaltı veya bilinç üstü ifadelerle sınırlı kalır. Bunun yanında ilham dolu olan yaratıcılık, sanatçı sınırsız kolektif bilinç ötesine bağlı olan orta kanal vasıtası ile çalışırsa, kendiliğinden, doğaçlama olarak ortaya çıkar.

4-KAİNATIN MİNYATÜRÜ

Birbiri içine geçmiş, vücudun içinde değişik yoğunluktaki milyonlarca titreşimin kendi etrafında dönüp durduğu yaşamsal güçlere çakralar denir.

Çakra, çark demektir. Çark olarak adlandırılırlar çünkü zihinsel ve duygusal aktiviteler için gerekli olan enerjilerin hareketleri dönüşler şeklindedir. Bu enerji alanları yatay düzlemlerde, saat yönünde, belli bir frekansta, vücudun kendilerinin olan bölümlerinde kendi etraflarında dönerler. Tıpkı dünyanın kendi eksenini etrafında dönmesi gibi. Kendilerini yüzeysel anlamda omuriliğin dış kısmında pleksuslar olarak belli ederler ve hem insan vücudundaki organları, hem de fiziksel bünyede karşı geldikleri kısmın nevro-endokrin sistemini idare ederler.

Bu merkezler bilinçlidirler, her an titreşimler yayar ve algırlar. Neyin onları etkilediği ve neyin rahatsız ettiğini bilmek kendi iyiliğimiz için önemlidir. Her düşünce ve faaliyet bu merkezlerin çalışmasını ve hassasiyetini etkiler.

Çakralar gergin değilse veya enerjileri tükenmemiş ise, Kundalini, (yükselen enerji) ortalarından geçip yükselebilir. İnsan dikkatinin Ruhun içine karışıp birleşmesi kolektif bilinç olarak kendisini belli eder çünkü Ruhun karakteri budur.

Çakraların hassasiyeti onlara karşı yapılan sorumsuzca hareketlerin sonrasında körleşir. Bunun sonucunda, insan her türlü zararlı ve yok edici yöntem ve alışkanlıklar ile, kolaylıkla yaşayabilir. Kundalini bütünüyle yükselebilmek ister fakat eğer üstteki çakralar açık değilse sadece birkaç iplik yukarıya geçebilir. Kundalini bir noktaya kadar yukarıya doğru çıkabilmek için yolunu açmaya çalışır. Kişi onu Sahaja Yoga programlarında tıkalı olan çakraların yerlerinde kuvvetle nabız gibi atarken görebilir. O, çakraların ihtiyaçlarını sağlar, rahatsızlığı veya tıkanıklığı iyileştirir ve kendi yükselişi için gerekli yolu temizler. Sahaja tedavi yöntemleri bu hassas birleştirici çalışma ağı sayesinde işler. Onun, bezeler ve onların idare ettiği bünyesel işlevler üzerinde besleyici, düzenleyici ve düzeltici etkisi vardır ve bu yüzden de hastalıkların en temel sebeplerini ortadan kaldırabilir.

Hem sempatik hem de parasempatik pleksuslar (çakralar) üzerine etkindirler, fakat etkileri birbirlerine zıt yöndedir, yani parasempatik pleksusları gevşetirken sempatik onlara baskı yaparak enerjiyi sıkıştırır. Biri canlılık kazandırır diğeri onu kullanır. Göbek seviyesinde parasempatik sinir sisteminde (Sushumna) bir boşluk vardır fakat sempatik sinir isteminde bu boşluk yoktur. Parasempatikle ilgili araştırmalarımızı ve ona girebilme çabalarımızı sonuçsuz bırakanda işte bu zorluktur. Üç tane merdiveni örnek alalım, iki tanesi yere basarken ortada olan havada asılı durmaktadır. Böylece ne zaman bilincimizde yükselmeye çalışsak, sempatik sisteme kaymaktayız. Ölümde Kundalini çakraların içerdiklerini ve aynı zamanda da hem geçmiş hayatın, hem de önceki hayatların "karma"sı olan bilincin bozukluklarını da beraberinde taşıyarak vücuttan ayrılır.

Öyleyse Cennetin Krallığına girmek için ölümü beklememize gerek yok. Eğer çakralarımız açık ve temiz ise dünya bize bir cennet olur. Bundan dolayı çakraların işleyişini anlamak çok büyük öneme sahiptir. Eğer çakraların beslendikleri ortam ve çevre olumsuz ise, onlar olumsuzluğu

emerler ve bu, sonuçta hastalıklara ve insanın acı çekmesine neden olur. Bu, cehennemdir. Cehennem ölümü takip etmez, dünyada çektiğimiz sefaletin sahnesi cehennemdir.

Öyleyse üç şey çok açıktır; ilk olarak kendi kök ya da çakralarımızı tanımalıyız; ikinci olarak çakralar güçlü ve temiz olmalıdır; üçüncüsü de çevremiz çakralarımızın sağlıklı gelişmesini gerektiren olumlulukta olmalıdır.

Sahaja Yoga'da herkesin kendi çakralarını ve diğer insanların çakralarını hassasiyetle hissedebilmesi mümkündür. Bu hassasiyet insanın çakralarının konumunu saptayabilmesine ve onlar üzerinde etkiyen değişik zihinsel ve fiziksel faaliyetleri teşhis edebilmesine imkan tanır; bu hassasiyet ellerde hissedilen titreşimler olarak deneyimlenir.

5. TEMELDEKİ GÜÇ

"Zamanın başlangıcında yüce Toprak Ana her şeye hayat verdi. O kendisinden hem insanların hem de hayvanların çoğalıp geliştiği asıl güçtür."

Uluru Mitoloji-Avustralya

Vaktiyle bilge insanlar toprağı yaşayan bir organizma olarak kabul ettiler ve ona bereketin sembolü ve her şeyi besleyip büyüten Anne olarak ibadet ettiler. Toprak kutsal, canlı ve hassas olarak adledildiği sürece onu sömürmek düşünülemezdi. Çünkü insan kendi Annesine karşı saldırgan veya hükmedici olmaz. Astronotlar uzaydan dünyaya baktıkları zaman, modern insan toprak ile arasındaki bu derin bağdan haberdar oldu. Onların, onun güzelliği ve canlılığını algılayışları öylesine sarsıcı bir deneyimdi ki onların dünya ile ilişkilerini yeni bir boyuta taşıdı. Amerika kıtasında ve Doğuda hala bugün dahi Toprak Ana'ya ibadet eden birçok ilkel kabilelerin olduğunu ilave etmeye sanırız gerek yoktur.

Bilimsel araştırmalar sonucunda kimyacı James Lovelock ve mikrobiyolojist Lynn Margulis dünyayı yaşayan bütün bir organizma olarak tanımlamışlardır.

Atmosferin bileşimi, denizin tuz içeriği ve zerresel elementlerin bitkiler ve hayvanlar arasındaki dağılımı gibi çevre bilimine ait özelliklerin gözlenmesi, onların birbirleriyle iç içe çalışan karmaşık bir şebeke sistemi ile organize olduklarını gösterir ki bu şebeke kendini düzenleyen canlı sistemin özelliklerini sergiler.

Toprak Ananın her bir dokusu diğer dokulara bağlı olduğu ve hepsi karşılıklı birbirlerine bağlı oldukları için onun özellikleri ve faaliyetleri kısımlarının toplamından öğrenilemez. Onun sayısız tarzları çok karmaşıktır ve tek hat boyunca (lineer) hareket etmezler; onun şekli milyarlarca sene içinde gelişmiştir ve gelişmeye de devam etmektedir. Bunun güç dolu eski bir efsanenin yeniden doğuşu olduğunu fark eden iki bilim adamı, Yunan Toprak Tanrıçasının adına istinaden Gaia Hipotezi adını verdiler.

Yaşayan her işlev bir akla sahiptir. Dünyada yaşayan bir organizma olduğu için o da bizim gibi farkında olmalıdır. Farkında olan şey aynı zamanda da bilinçlidir; sonuçta dünya bilinçli bir varlık olarak düşünülebilir. İcinizdeki ilk merkez Toprak Ananın bu bilinç dolu elementinden yapılmıştır.

Kundalini'nin yükselişi yer aldığı birinci merkezin üstünden yedinci merkeze doğrudur. Bingıldak kemiği bölgesini delip geçer ve Kolektif Bilinci belli eden, her yanı saran Ruh ile birleştiği yedinci merkezi aşar.

İlk çakra omurganın hemen altında yer alır. Omurgadaki sakrum kemiğinde bulunan Kundalini'yi kutsal olmayan niyetlerden korur.

Evrimin ilk basamağında amip gibi ilk tek hücreli organizmalar meydana gelmiştir. Ondan sonra daha karmaşık çok hücreli varlıklar geliştiler. İlk çakra toprak elementinden oluşmuştur ve hayatın başlangıcıdır. Uyandırıldığında onun manyetik gücü işlemeye başlar. Mooladhara çakrası uyandırılmış bir kişi derin bir yön hissine sahiptir. İnsanın Ruhsal yapısının temelinde yer alır, onu topraklar ve tüm üst

çakraları destekler. Onun hassasiyetinin rahatsız edilmesi insanı dengeden çıkarır ve akıl hastalıklarına sebep olur.

Bu merkez vücutta iki fiziksel işlevi yönetir; hafıza ve boşaltım. Bir çok şekilde üremeyi düzenler. Boşaltma organlarında olan baskılar (örneğin kabızlık) bu merkezde gerilimlere sebep olur. Diğer yönden de, evrim açısından seksin rolünün masumiyetin önemi üzerindeki etkisi açıklanmalıdır. Freud bastırılmış seksin insan Ruh hali üzerinde ne gibi sorunlar yarattığını anlattı. Fakat, seksin bastırılmasının sağlıklı gelişmeyi engellediğini söyleyen tek yönlü teorisini çok ileri götürdü. Halbuki kutsal olmayan aşırı düşkünlük daha da kötü sonuçlar doğurur. Bu on yıldaki seks sözcüleri, ayırt etmeksizin seks düşkünlüğünü savunmada çok aşırı gittiler. Ne kadar onun üstüne düşerseniz o kadar sisteminizden uzaklaşıp şeklindeki teorilerini belirttiler. Tam aksine bu şekilde insan iktidarsız olur ve gergin, neşesiz, doğal olmayan bir kişilik gelişir. Aşırı düşkünlük ve cinsel sapkınlık, insanı yaşlılara, vs. karşı saygılı hale getiren Ruh bilinci ile olan bağlantıyı tahrip eder.

Seks tamamıyla normal, doğal bir insan arzusudur. Fakat seksi doğru bir bakış açısı ile anlamak gerekir. Seks hiçbir zaman insan yükselişinde rol oynamamıştır. Öyleyse sekste yeni maceralar bizi daha yüksek bir bilinç seviyesine ulaştırmayacaktır. Eğer seks insanın bir insan seviyesinde olduğu konuyla değil de bir hayvan olarak olduğu konuyla ilgili anlaşılırsa, doğru sonuçlara varmaktan uzak kalırız. Örneğin insanoğlu evrimleşmiştir; kirlilik, pislik ve dağınıklık hissine sahiptir, fakat hayvanlar bunların farkında değildirler. Bizi yöneten kuralların ardındaki hislerde bizim yaşam sistemimizin (Dharma) evrimleşmiş konumundan kaynaklanır. Dengeli bir yaşamın çok önemli olduğunu ve hayvanlardan farklı olarak her türlü saçmalık ve aşırılığa yönelebilmek özgürlüğüne sahip olduğumuzu biliriz. Diğer önemli bir nokta da hareket ve tavırlarımızda her zaman toplumun onayını aramamızdır.

Her ne yaparsak yapaalım kolektif onay bekleriz. Örneğin, sarhoşların ve fahişelerin heykellerini dikmeyiz ya da onlara çelenkler sunmayız. Aynı şey seks için de doğrudur, eğer kolektif bir onay ile yapılırsa neşe tam olur. Bu nedenle evlilik ve sadakat olmadan yapılan seks yükselişe yardımcı olmaz çünkü karmaşık bir kişilik yaratır. Tüm diğer seks düşkünlükleri insanın doğru yaşam kurallarına aykırı olduğu için toplum tarafından onaylanmazlar. Aksi takdirde seks sadece şehveti körükler, bu şekilde de onu evrime zit, çok yüzeysel bir faaliyet seviyesine düşürür. Sonuçta hem aşırı düşkünlük hem de bastırılması seks bu merkez için bir sorun haline sokar. Evlilik toplumun kolektif onayını taşır ve eşlerin ve nesillerin düzgün gelişmesi için gerekli güvenin özünü sahiptir. Sekse evlilik içinde girildiğinde sevgi bağı derinleşir ve seks önemini yitirir.

Seks takıntısı bir problemdir. Zihinde yaşamakta olan bir illüzyondur ve tatmin sağlayamaz. İnsan gerçek olan ile ilgili bazı şeyler yapabilir, gerçekten var olan ilgili, fakat düşüncenin hayal ürünleri, akli faaliyet ya da akli saplantılar tatmin edilemez. Örneğin insan ne kadar çok alkol bağımlısı olursa, o kadar çok içmek ister. Aşırı miktarda içerek insan ondan kurtulmaz aksine ölür. Benzer şekilde, sekse aşırı düşkünlük tatmin vermez aksine insanı bezdiren bir takıntı haline gelir. Urdu dilinin şairi Galib altmış beş yaşında iken cinsel arzuların gerilimini şu beyiti ile söylemiştir:

*Ellerimi bile kaldıramıyorum
Fakat tutkuların gücü hal gözlerimde kabarıyor
Bırakın önümde kadın ve şarap olsun*

İnsan farklı şekillerde tatmin olmaya çalıştıkça daha fazla ıstırap çeker. Sonuçta tükenmişlikten dolayı insan her türlü sapkınlığa yönelir. Böyle şoklar çakranın kutsallığını lekeler.

Diğer aşırı uçta ise, seks perhizi ya da çileci bir yaşam tarzı da bu çakranın işleyişini zayıflatır.

*Terk edilecek hiç bir şey yok
Çileler içinde yaşamak gereksiz
İffet şehvetin varlığına bağlıdır
Şehvet olmayınca bastırılacak bir şeyde yoktur
Ey tavus kuşu tüylerini yolma,
Aksine onlardan gurur duy.*

Tüm bunların yanında, duyarlı bir evlilik hayatı ve sorumlu bir ebeveyn ilgisi ile insan kişiliği gerekli olgunluğa ve yükseliş için gerekli olan dengeye ulaşır.

Bilginin körlüğü içinde yapılan büyücülük çalışmaları bu çakrayı tahrip eder. Bazı belli sistemlerde Ruhaniyetle karıştırılan çok acayip araçlar kullanılmaktadır. Örneğin tantrik uygulamalarda seks dahi bir araç olarak kullanılır. Seks bir araç olarak kullanılamaz çünkü evrim kendiliğinden yok olur. Seksin üzerinde yoğunlaşmak aldatici bir yükseklik konumu sağlayabilir, fakat bu devam eden bir konum değildir. Her hangi bir Ruhani uygulamaya tatbik edilecek test onun kazandırdıklarının devam edip etmediği ya da anlık bir ego-süper ego seyahati olup olmadığıdır. Ölülerin Ruhlarını çağırarak ve ölü Ruhlarla uğraşmak en tehlikelidir. Manyetizma, hipnotizma, parapsikoloji, E.S.P. trans, zıplama, uçma gibi kontrolsüz oluşumların hepsi ölü Ruhların kendilerini belli etmeleridir. Bu ölü Ruhlar bazı doktorlar tarafından kanser gibi hastalıkları başlatan Protein 56 ve Protein 58 olarak tanımlanırlar. Tüm bu uğraşlar ilk çakranın hassasiyetini zedeler çünkü onun ölümlerle ilgisi yoktur.

Son olarak, uyuşturucularında bu çakrayı tahrip ettiğini söylemeliyiz. Örneğin, bir kimse "acid" adlı uyuşturucuyu aldığı anda ne olur? Acid, merkezi sinir sistemi sayesinde temsil edilen dikkati aşırı derecede uyarır. Normal dışı hareketlenme sempatik sinir isteminin kendini belli etmesini sağlayan dışı bir aciliyet konumu yaratır. Sonuç olarak merkezler daha fazla enerjiyi açığa çıkarırlar. İnsan vücudunda oluşan fazladan enerji akımı, "uçmak" denen yüzermişçesine bir his ya da anormal şuur durumları meydana getiren deneyimler ve halisünasyonlar gibi sahte rahatlama hisleri yaratır. Toplam enerji miktarı sınırlı olduğundan uyuşturucunun etkisi geçince, tükenmiş olan bağımlı büyük bir depresyonun acısını çeker.

Aşırı enerji akımı ile onun israfı arasındaki gidip gelmeler merkezi sinir sistemini şok eder. Böyle tekrar eden deneyimler dikkatin köleşmesine neden olur ve beyin hücrelerini tahrip eder.

İlk akra masumiyetin simgesidir ve Mooladhara akra diye adlandırılır. Fakat Mooladhara'nın kendisi Mooladhara akranın daha yukarısında Sakrum kemiğinde yer alır. Köklerin destekleyicisi anlamındaki Mooladhara, Altın Tanrıça'nın oturduğu yerdir. Onun bulunduğu yerin konumu yükselişinde, seksle ilgili olan ilk merkezin kendisi tarafından delinip geçilmeyeceğini gösterir. Böylece seks nihai yükselişte rol oynamaz. Eğer bu çakra zayıf ise Kundalini yerinden yükselmez ve eğer kutsal olmayan şeylerden ötürü hasta ise, kendi yuvasına geri çekilir.

Uyandırılmış bir Mooladhara bilgelik, adanmışlık gücü, masumiyet ve saflık getirir. Böyle bir kişilik çok yücedir ve topluma Tanrısal bahtiyarlığın kısmetini taşır.

*Toprağın derinliklerinde yerleşmiş
Demir atmış bir ağaç gibi
Annesinin bilgeliği içinde
Ne mevsimler ne de fırtınalar onu sarsabilir.
Kanunun kendisidir Tanrı Ganesha
Ne konuşsa gerçektir
Annesinin Bilgeliğidir.*

6. ESTETİĞİN ÖZGÜNÜN GELİŞİMİ

Kendisini ifade etme arzusu ile bilinçli güç çok çeşitli ve birbirinden güzel şekillere büründü. Benzer şekilde, insanın barınma arzusu insanın zekasını ev yapısını yaratmaya yöneltti. İnsanın estetik hissi geliştikçe, insanoğlu barınağa zarafet ve güzellik kattı ve sonunda bu, Mimarlık bilimine kadar ilerledi. bu bilim halen gelişmektedir; derinleştikçe insanoğlu daha da güzel şeyler yaratacaktır. Yaratmaya devam edecektir çünkü yaratıcı gücün doğası budur.

Estetiğin gelişimi, insanlığın duyma ve görme hislerinin ötesine geçtiği zamanda insan verimindeki üçüncü bir basamaktır. İlk kez insan soyut olana atılmış oldu; tasavvur edebiliyor, tahmin edebiliyor ve hislerinin yetisinin ötesinde bir şekli ya da fikri kavrayabiliyordu. Bu kabiliyeti sayesinde hayat tarzını geliştirebiliyordu.

Yaratan bir kimsenin ilk olarak hayal edebilmesi gerekir. Üç boyutun ötesine bazı şeyler yansıyabilecek bir kapasiteye sahip olması gerekir. Hayvanlar bu kapasiteye sahip değiller; bu insanlara verilmiş bir hediyedir. Bu kabiliyetini artabilen insan bir dahi olarak belirir, çağının ötesinde toplumun öncüsü, yaratıcı bir güç olur.

Diğer yandan, insanlar her şeyi aşılıklara taşıma eğilimindedirler. Bu eğitim yorgunluğa sebep olarak ikinci merkezin enerjisini tüketir. Bu merkez beyindeki gri ve beyaz hücreleri yenilemek için karındaki yağ partiküllerini parçalar ve böylece düşünme kapasitesini yeniler, ıslah eder. Bununla birlikte, durmadan düşünmek güneş kanalını yorar ve egoyu şişirir. Bu süper egoyu aşığı bastırır ve böylece yaratıcılığın gerçek deposu her yanı saran Ruh tarafından beslenen orta kanal ile olan bağlantıyı keser. Bir sünger gibi olacağına beyin bir kaya gibi olur ve soğurabilme, algılayabilme yeteneğini bitirir. Böyle sanatçıların, planlamacıların ve çok düşünen ya da ilerlemeyi bir saplantı haline getirmiş olan insanların ikinci merkezleri zayıf olur.

Bu çakranın sol tarafının niteliği doğru bilgidir. Ölülerin bilgisi saf değildir ve salahiyetsizdir. Ölüler, doğal akışın döndüğünü takip edebilmeleri için yalnız ve rahat bırakılmalıdırlar. Kendimizi tekrar doldurabilmek için ölürüz, fakat bunun yerine ölülerin dünyası ile ilgilenmemiz dikkatimizi kolektif bilinçaltı bölgesine çeker ki bu durumda toplu halde ki ölülerin müdahalelerine maruz kalırız. Pandora'nın kutusundaki tüm kabusları, bu etkilerin bize baskı kurmasına izin verdiğimiz taktirde salıvermiş oluruz. Ne kadar yardımcı ya da bilgi verici olursa olsunlar, herhangi bir şekilde ölülerle iletişim kurmaya tebessüm etmek kendi varlığımızın işkal edilmesi demektir. Bizim ilhamımız, Kundalini orta kanalda devamlı kaldığında ve başka hiçbir ortama ihtiyaç duymadığında, Tanrı ile olan kendi bağlantımızdan kaynaklanır.

Son zamanlarda, bir Amerikan ordu kuruluşu için çalışan bir mühendis ve Amerikan Dowsers (çubukla arayanlar) Topluluğun yardımcı başkanı olan Dr. Z. V. Harvalik, sayesinde dowsersların algıladıkları ve his tesirleri ürettikleri, insan vücudundaki alıcıları teşhis ettiğini iddia etti. Vücudun çeşitli yerlerini kapamak için kullanılan değişik metal kaplama şekilleri kullanılarak yapılan bir dizi deneyde böbrek üstü benzeri ana alıcı bölgeler olarak tespit edildi.

Vücuttaki alıcılar çakraların frekansına girmediği zaman yabancı kanallara takılıp kalırlar. Dost olmayan bu kanallar durgun veya evrimleşme imkanları olmadığı için kolektif bilinçaltı ya da kolektif bilinçüstü alanlarında asılı duran ölü varlıklar ya da İngilizce’de UPI (Unit of Psychic Interference-Psişik müdahale birimi) denen varlıklardır.

Onların yaşam tarzları, yaşamlarını devam ettirmek için başka bir varlığı ele geçiren parazitlerinkine benzer. Normal koşullar altında onlar Ruhani açıdan güçlü bir kişiye nüfus edemezler. Bunun yanında bazen insanın dikkati kaybolduğunda, onun aklının salınımları bir UPI’nin frekansına yaklaşabilir ve o anda o varlık insana nüfus edebilir. Eğer kişi zayıf ise UPI için yerini sağlamlaştırması kolay olur. Yavaş yavaş UPI insan aklının zaafından faydalanır ve onu kölesi yapar.

Fiziksel bünyemizde ikinci merkez böbreklerin, karaciğerin alt kısmının, pankreasın, dalağın ve bağırsakların fonksiyonlarını yönetir. Karaciğer dikkatimizin merkezidir. Dikkat sağ taraf enerjisinin etkisidir. Faaliyette bulunduğumuz zaman o faaliyetin bir şekilde tanınması için talep doğurur. Dengeli bir toplumda bu ihtiyaç kontrol edilir, fakat duygusal dengesizlikler olduğu zaman insan, faaliyetlerinin tanınması için daha büyük bir ihtiyaç duyar. Böylece ego gelişir. Dikkat, gerekli zamanda normal bir insan olarak işlev görebilmek için ihtiyaç duyulan alana Ruhü yansıtır. Bu dikkatin merkezi kafadan çok karaciğerdedir.

Özellikle alkolün yarattığı ısı karaciğeri tahrip eder. Her merkez kendi en uygun sıcaklığına sahiptir ve eğer sıcaklık bunu geçerse merkez patlamaya doğru yaklaşır. Aşırı ısı organların hücrelerini yakar. Tüm peygamberlerin alkolü yasaklamasına şaşırılmamalı.

İslam peygamberinin tamamen alkolü yasaklamasına rağmen petrol zengini ülkelerin alkolün en büyük tüketicileri arasında olmaları kaderin bir cilvesi olmalı. Alkol ikinci merkezi tıkar çünkü bu alışkanlık Ruha karşı aldatıcıdır. Karaciğer rahatsızlıkları ikinci merkezin enerjisini tüketir. Karaciğerdeki sorunlar sağ tarafta yukarıya doğru yayılırlar. İleri vakalarda görme hissi etkilenebilir. Sarılık tam belli olmasa da sarılık vakalarında görülenlere benzer bulantı ve tembellik olabilir. Zayıf ya da sıcak bir karaciğere sahip olan insanlar meditasyon yapamazlar çünkü dağınık dikkatleri düşüncesiz idrak konumunun yerleşmesine izin vermez. Karaciğere gösterilen özen, problemleri ilk dönemlerde ortadan kaldıracaktır. Kızgın bir karaciğer, rahatsız ve şikayetçi bir mizaç olarak insan karakterine yansır.

Yapmacık tavırlar ikinci merkezin hassasiyetini köreltir. Şöyle konuşmalı, şöyle davranmalı diye kitaplarla gezinen insanlar bu merkezde problemlerle karşılaşılırlar. Bir diplomatın evindeki davette onur konuşunun yanında oturan büyükelçinin eşi her şeye devamlı “ne hoş” diyerek cevap vermektedir. Onur konuştuğu geçen ay babasının öldüğünü söylediğinde o yine “ne hoş” diye cevap verir. Sahte tavırlar doğal güzellik ve estetik anlayışına karşıdır. Soyut olan, kaba yapmacık tavır seviyesine indirgenliğinde gerçeğin hassasiyeti kaybolur.

İntiba uyandırmaya çalışanlar depresyona düşerler. Depresyon kendimizden yansıtmaya çalıştığımız tesirlerden kaynaklanır; güzel kokular

plastik çiçeklerden yayılmaz. Eğer insan sahte bir yansıma sayesinde diğerleriyle ilişki kurarsa onların derinliğinin getirdiği güzellikten hiç bir zaman neşe duyamaz. Olsa olsa en fazla bir sosyal kelebek, sosyete kraliçesi ya da bir züppe olabilir ve benzer şekilde kuru, neşesiz olan yapmacık varlıkları cezbeder.

“Kendinize karşı dürüst olunuz.” İnsan Ruha karşı doğru ve dürüst olduğunda özündeki en değerli nitelik parıldar. Bu öz saftır ve onun saflığı en büyük güçtür. Bu çekim gücüdür ki, kendine benzeyen, kutsal ve içten olanları cezp eder. Dünya ile içten ve samimi kurulan ilişki neşe ve başarı getirir.

Himalayaların kar sınırında daha alçakta yetişen beyaz bir çiçek vardır. Bu çiçek hem güzel görümlü hem de mis kokuludur fakat arılar bu çiçeğe uğramazlar. Arayan bir kişi çiçeğe, hoş kokusuna rağmen neden arının sık sık ona gelmediğini sorar. Çiçek, güzelliğin kişinin kendisinin olanla paylaşılabilirliğini, gelip geçenlerle sadece harcanacağını söyleyerek cevap verir. Arı tüm balözünü çalarak bir çiçekten diğerine uçar fakat hiçbirini kucaklamaz.

Diğerlerinden üstün olma hırsı ya da akli üstünlüğünün herkes tarafından alkışlanması hırsı sağ kanal sayesinde sağ swadisthana bağlı olan egodan kaynaklanır. Doğaçlama ve doğallık hırsı rekabet çabalarında yer almaz ve bu herhangi bir sanattaki bir çok modern eserde neden canlılığın olmadığını açıklar.

Hem kişisel hem de kolektif şartlanmalar dengesiz bir sanatçının işlerinde kendini gösterir. Şiirsel bir ifade, yaşamın işleyişinin bir kanalı olmaz ise boş bir düşünce olarak kalır. Kabiliyetli bir şair, eğer sadece hüznü aşkların anılarında avare gezinip durursa harcanmış olur. Yaratıcılık, orta kanaldan akmaya başlayınca yeni bir boyut kazanır. Bundan sonra sanatçı Tanrısal Sevginin Her yanı Saran Gücünün bir aracı olur ve kolektif gelişmeye faydalı şeyler üretir. Bu şekilde o, yeni ufuklar açar ve toplumu içinde bulunduğu kargaşadan uzaklara taşıyabilir. Bu işlemden kültür olgunlaşır. Bunun aksine düz bir hatta ilerleyen bir kültür evrimin dışında kalır ve geri teper. Örneğin altmışlı yıllardaki kültür kendi ölü noktasından geri tepki ve yeni akım hippie kültürünü doğurdu. Geleneksel kültürün ortak bir temel oluşturması yerine bu kültür her şeye karşı bir tepki haline dönüştü. Bugünde aynı çıkmazın içindeyiz.

Çok çabuk tepki vererek, her şeyi bir kenara atıp yeni yöntemler taklit ederek bir çare bulamıyoruz. Hiçbir temelimiz olmadan, özden uzak değişip duruyoruz çünkü ilham almıyoruz. Bu değişimler kolektif bilinç ötesinde değil, bilinçaltı ve bilinçüstünün toprağında yetişmektedir. Kolektif bilinç ötesi tüm yaratıcılığın hayat gücüdür, ağacın özsuyu gibidir; eğer ilk merkezde Toprak Anaya bağlanmamışsa akmaz. Denize dökülmeyen nehir sonunda taşar. Yaratılışın çiçek açabilmesi için kapıları açmamız gerekli.

Günümüzde insanlarda çok büyük bir kapasite var fakat bu potansiyel ilham dolu yaratıcılık sayesinde ortaya konulamıyor. Kökleri yok, demirleyeceği bir liman yok, Tanrısal ilham ve bağlantıdan yoksun, hiçbir yönü yok, bu yüzden de potansiyel dağılıp harcanıyor. Ruhun sevgisini yansıtmayan yaratıcılık ölüdür; tıpkı canlı fakat meyve vermeyen hasta bir ağaç gibi. Titreşimlerin canlı akışından yoksun olan yaratıcılık kuru bir hevestir.

Sanat sadece tuvalin üzerindeki renklere bakmak değil, bundan çok daha fazla bir şeydir; yaşamı besler, ortak bir paylaşma, tesir, ilham ve bütünleşme zemini oluşturur. Eğer sanatçı aydınlanmış bir Ruh ise eserleri Tanrısal sevginin her yanı saran gücünü, kolektif bilinç ötesini yansıtır. Ressam, tuval ve sehpa birleştiğinde bilinç ötesi kıvrımlarını açar. Doğaçlama içinde Ruh uyandırılır. Rahmet, insanın enstrümanı üzerine düşer ve onu kutsar.

Bunun sonucunda ortaya çıkan eser bir abide, bir klasik olur; sonsuza dek neşe ve güzellik taşır. Mikelanj'ın Sistin Kilisesindeki resimleri ya da Mozart'ın müziği gibi ebedi ilham ve titreşimler kaynağı olarak kalır. Böyle eserler cana sokulur ve evrimdeki basamak taşları olurlar. İçinde buldukları kültüre estetik yönü kazandırır ve onu Ruhun hayat veren gücü ile canlandırır. Böyle bir uygarlık zenginleşir, refaha ulaşır ve büyür.

Diğer tarafta, eğer sanatçı kabiliyetlerini zihinsel yansımalar veya kişisel düşkünümlükler için kullanırsa, eserleri Ruhun hayat veren gücünü taşımaz. Sadece geçici hevesle çalışan bir sanatçı, yine kendisi gibi olan bir diğerinin eserlerini yorumlayabilir. Günümüz müzik dünyasında punk müziğinin yaydığı titreşimler bitkileri bile öldürecek kadar şok edicidir. Böyle bir ortam sadece garip ve geçici hevesler içinde, maymun iştahlı bir topluluk ortaya çıkabilir.

7-KIYMETLİ NİTELİK-DHARMA VE REFAH

Nüfusun artması ile topluluklar genişledi ve milletler oluştu. Toplumunu düzenlemek ve insanların uyumlu yaşayabilmesi için doğru yol gösterici kurallar koymak ihtiyacı doğdu.

Kişiliğimizde diğerlerinden kopuk olmak hissiyatı ile yaratılan uçurum, insanlığı kendi kaynağını fark etmekten ve o kaynağın ebedi kanunları ile uyum içinde yaşamaktan alıkoymdu. Bu kanunlar akıl ya da mantıkla keşfedilemezdi çünkü akıl olgun değildi ve henüz aydınlanmamıştı. Tanrısal olan sonsuzdur ve aklın sınırlı kanalı ile ona ulaşip onu anlayamayız. Fakat Ruh vasıtasıyla onu hissedebiliriz. Öyleyse dikkat Ruhun üstünde odaklanmalıdır. Bilinci derin bir odağa yöneltebilmek için insan derin olmalıdır.

Hareketlerin, tavırların, yaşamın adabı, yani Dharma bu gizli krallıkta insanı destekler. Shri Mataji Nirmala Devi Dharmayı şöyle açıklıyor: *"Karbon dört değerlidir, altın kararmama özelliğine sahiptir. Benzer şekilde Dharma, insanında devamlılığını sağlayan kıymetli öz niteliklerdir. İnsan bir amipten bu konuma evrim yasalarının kodu olan dharması sayesinde gelmiştir. Bu yaşam kodu bizim Ruhani gelişmemizi korur ve besler."* Böylece evrimin üçüncü basamağında insanlara Dharma, On emir verilmiştir.

Bilinci olarak bu kurallara bağlılık insan yaşamının devam etmesi ve yükselebilmek için esastır. Onları önemsememek ve ihmal etmek kanserin tohumlarını eker ve eğer kanser yayılırsa hem insanlığı hem de doğayı tahrip eder.

Üçüncü çakra Nabhi Çakra olarak da adlandırılır ve refahın sıhhatin merkezidir. Yaratıcı güçleri geliştikçe insanlar doğanın kaynaklarını başarı ile kullandılar. Bu, zenginlik ve bereket getirdi ve materyalizmin izinde insanların paraya olan hırsları ve ağırlıklı oldukları arttı. Zenginlik ve refah evrim için gerekli olan bir basamaktır. Normal bir insan hayatı kurabilmek için para, temel istek ve ihtiyaçların karşılanabilmesinde bir araç olarak önemlidir. Eğer insan temel arzularını tatmin edemezse, bu arzular arayışın üstünde bir öncelik taşırlar.

Bunun yanında dikkat, orta kanala yöneldiği zaman insanın ilkel hırs dürtüsünün üstüne çıktığı ve dünyevi sorumluluklarını terk etmeden arayışını sürdürdüğü bir denge konumu sağlar.

Fakat bazen kendimizi kaybederiz; bir şeye sahipken diğer bir şeyi isteriz ve sonuçta materyalizm bizi tüketir. Zengin olmanın yanlış bir tarafı yoktur, sorun paranın bir takıntı haline gelmesidir, tıpkı cimrilik ya da istifçilik gibi. Bunlar, hayatın temelleri hakkındaki gerçeği bilmeyen, bencil, ilkel bir aklın kendini ifade ediş tarzlarıdır.

Gita'da Tanrı Krishna Prens Arjuna'ya daha fazla verebilmek için kazanmasını öğüt verir. Her şeyin ötesinde, eğer fakir birinin paraya ihtiyacı varsa ve ona bu parayı verecek kimse yoksa ona nasıl yardım edilebilir? Zengin ve fakir Yüce olanın parçalarıdır. Öyleyse zengin fakire verirse denge kurulur; fakat zengin paylaşmaz ise eşitsizlik ve dengesizlik oluşur. Fakir daha fakirleşir ve zenginde daha zenginleşmeye devam eder. Bunun çözümünü ne komünizmde ne de kapitalizmde. Çözüm tavrımızın değişiminde yatar. Olgun ve dengeli bir insanın pozitif yaklaşımı kolektif

bakış açısını yeniden oluşturabilir. Paylaşmanın kendisi güzel ve yüceltici, halbuki ağgözlü bir insan kötü yüreklidir ve tüm toplumu için tehlikelidir.

Hint geleneklerinde bereketin, zenginliğin sırları Bereket Tanrıçası Shri Lakshmi tarafından açığa vurulur; O bir eliyle alır ve diğer eliyle verir. Karaciğeri yöneten Sağ Nabhinin niteliği maddi hayattaki faaliyetlerimizdir, örneğin mali anlaşmalar, iş, geleceğin planlanması, berrak düşünme ve mantık. Kötü bir yiyecek rejimi (yağlı yemekler, alkol ya da uyuşturucu) ve aşırı düşünme burayı etkiler. Bunların sonucu ise bulanık düşünme, geleceği cesaretle karşılayamama, düzensiz bir hayat tarzı, kötü mali durum ve sağduyu eksikliğidir.

Ev hayatının sağlamlığı Nabhi Çakranın sol tarafını etkiler. Eğer evin hanımı saygı görmüyorsa ya da ailevi sorunlar varsa bu taraf rahatsız olur. Özüde bu çakranın sol tarafı sükunet ve içten gelen tatmin hissini meydana getirir. Yükselişin devamına ve kişiliğin dengeli gelişmesine olanak sağlayan, memnuniyet ve uyumun içimizdeki konumudur. Rahatsız ya da aceleci bir Sol Nabhi, o kişiliği panik içine iter. Bu halde denge kaybolur ve insan gaf yapmaya eğilimli olur. Özgüven ve kendini kontrol edebilme, kronik endişe hali içinde bir kenara sürüklenir. Pek çok konumda endişenin nedeni sorunların dörtlüneli koşan kuruntularıdır. Kendileri rahat olamayan, dinleyemeyen insanlar diğerlerinin de dinlenmesine izin vermezler. Böyleleri kişiler neşeyi katledenlerdir. Çektikleri tüm ıstırap ve sıkıntıya rağmen genellikle başarısız olurlar.

Sabır sol nabhinin merhemidir. Bu sadece diğerlerine karşı değil aynı zamanda kendimize karşı olan sabrımızdır. Çoğu zaman kendimizi beklentilerimizi karşılayamaz durumda bulduğumuz zaman hayal kırıklığına uğrarız. İnsanın saatin emirlerine göre işleyen bir makine olmadığını hatırlayalım. Tavırlarımız ve niteliklerimiz, nesiller boyu gelişmiş olan tabiatımızın hediyeleridir. Şüphesiz insanın çabası hataları ortaya çıkabilir, kaba elması keski ile şekillendirebilir ya da yeni vakarlar edinebilir, fakat bu işlevler belli bir zaman aralığı içinde ilerler ve insan bu olgunlaşma sürecini kabullenmelidir.

Bu kadercilik olarak yanlış algılanmamalıdır çünkü bunda kadere pasif olarak teslimiyet yoktur. Tıpkı Tanrı Krishna'nın Gita'da "*Payımıza düşen görevleri layıkıyla yapın ve karşılığında ödül beklemeyin.*" diye öğüt verdiği gibi. Eğer her şeyin ötesinde yine de kendimizi yargılamamız gerekirse, o zaman en azından elimizden geleni yaptığımızı bilmenin tatmini içinde olmalıyız. Çaba göstermekten geri kalmama kararı ile birlikte bu bilgi, mutluluk içinde yaşamayı ve kendimize sabredebilmeyi mümkün kılar.

Sakin bir Sol Nabhi sadece iç huzuru değil aynı zamanda diğer insanları da dengeleme gücü kazandırır. Huzur ve barış refahın her seviyesinde gerekli temel önkoşullardır. Bunlar o kadar birbirleriyle iç içedir ki, bu çakra açıldığında sağladığı sekiz nimet (Ashtlakshmi) refah, kutsallık, asalet, Ruhani yükseliş, saf bilgi, evde ve toplumda neşe, zenginlik ve başarıdır.

Fiziksel açıdan midenin işleyişi rahatsız edilirse sindirim ve özümleme işlemleri etkilenir. Üçüncü merkez mide ve karaciğerin üst kısımlarının fonksiyonlarını yönetir.

Mideye özen göstermek çok önemlidir. Yiyeceklere karşı olan tavrımız ve yeme alışkanlığımız, sindirim sıvılarını ve benzerini etkiler. Eğer insan telaşlı, sinirli ya da endişeli ise yiyecekler layıkıyla sindirilmez çünkü mide kasları gergin olur ve yiyeceklerin üstünde serbest hareket edemez. Diğer yandan yemek hakkında aşırı düşünmek de mideyi rahatsız eder ve enerji akımını kısıtlar. İnsanın sağlıklı ve besleyici olduktan sonra yiyeceği şeyler hakkında endişelenmesi gereksizdir. Önemli olan dengeli öğünlerden hoşnut olmaktır ki, yiyecekler rahatlıkla midemize insin ve salgılarla iyice karışabilsin. Huzur içinde yemek yemek bir sanattır, meditasyondur.

Mide çok hassas bir organdır. Bir sıvılaştırıcının çalışması için ne kadar elektrige ihtiyaç duyduğunu bir düşünün. Mide, ona karşı tüm kötü davranışlarımıza rağmen bir sıvılaştırıcıdan çok daha büyük işlemler yapar. Bunun yanında sıvılaştırıcının küçük bir mili bozulsa çalışamaz.

Rast gele oruç tutmak çoğu kez Nabhinin uyumunu bozar. Oruç tutarak Tanrıya ulaşamaz. Mide düzenli bir usul ve uygun bir rejime gereksinim duyar; istediğimiz gibi oynayacağımız bir oyuncak değildir. Oruç tutmak özel sağlık koşullarında bir çare olarak uygun bir rehberlik altında uygulanabilir, fakat bunun Ruhani bir önemi yoktur. Eğer akıl yemeği düşünmeye devan ediyorsa oruç tutmanın ne faydası var? Vücut besine ihtiyacı olmayınca, bu doğrultuda sinyaller gönderir. Sahaja Yoga doğallık ve doğaçlamanın yoludur ve nefsinin inkar etme ya da doğal ihtiyaçların zorla bastırılması için yapılan uygulamalara karşıdır.

Tanrı bize muhteşem bir ziyafet sunmuştur. Onun adına oruç tutulması onu çok üzer. Bir doğum günü, evlilik ya da bayram kutladığımızda hiç oruç tutuyor muyuz? Upanishad'daki şu bilge deyişe kulak verelim:

*Tüm dünya Tanrının giysisidir
Öyleyse ondan vazgeçen
Ve o size geri dönsün*

8-KOLEKTİVİTE

Eski çağlardaki kahinler tüm kainatın madde içine sıkıştırılmış (yoğunlaştırılmış) güçten oluştuğunu kabul ediyor. Öyleyse tüm varlıklar Tek Yüce Gücün ya da Enerjinin çeşitli belirtileri olarak düşünülürler. Her şey değişik hız, permütasyon ve kombinasyonlarla salınan gösteren enerjiden başka bir şey değildir.

Günümüz fiziği artık evreni birbirinden bağımsız yapısal gruplar olarak değil, daha ziyade bir bütünün çeşitli parçaları arasında birbirine bağımlı ilişkilerden oluşmuş bir ağ olarak algılamaktadır. Tıpkı Kaliforniya Üniversitesinden Herry Sttapp'ın belirttiği gibi: "*Basit bir atom (tanecik) bağımsız olarak varolan, incelenemez bir varlık değildir. O özünde, dışındaki diğer şeylere uzanan aynı türden ilişkilerin grubudur.*"

Canlı organizmalar açık sistemlerdir. Onların yaşamlarını devam ettirmeleri, organik ve organik oluşumlardan meydana gelen ve canlı bir sistem olan çevre ile karışıklı etkileşimlerine bağlıdır. Böylece ekosistemimiz her seviyede sürekli etkileşim içinde olan birbirine bağlı bir ağ örgüsüdür.

Bu açıdan bakınca evrenin her seviyesinde tüm bu dinamik etkinliklerin nasıl yapılandığı daha belirgin olur, atomik parçacıklardan galaksilere, bakterilerden insanlara kadar. Bu bizim, evrensel ilişkiler ve karışıklı bağımlılık sayesinde birbirimize karşı ilişkilerimize yeni bir bakış açısı getirmektedir.

Bu ilişki hem insan zekasını hem de dünyanın zekasını tüm gezegenel zeka ile bütünleştirir. Bu, sırası ile evrensel ya da kozmik zeka ile bütünleşmedir. Hem insan aklının hem de çevre sisteminin birbirine tesir ettiği ve kozmik akıldan etkilendiği farz edilir. Buna göre her insanın akli diğer insanın akli ile karışıklı etkileşim içindedir. Olumsuz bir etki kendisini fiziksel, duygusal ya da akli rahatsızlık olarak belli eder.

Öyleyse insanlar arasındaki biyolojik, zihinsel, duygusal ve kültürel bağlar topluluğun işleyişinden ayrı tutulamaz. Bunun doğruluğu Sahaja Yoga kolektif meditasyonlarında ispat edilmiştir. Çoğunlukla bireysel bir blokaj ya da sorun, topluluğun titreşimsel gücü sayesinde çözülür. Arayan kişi kendi başına meditasyon yapar fakat kolektif meditasyonlardan çok büyük faydalar sağlar. Bu nedenle kolektivite bireysel yükseliş için gereklidir.

Sadece kendi yaşam koşullarını düşünen bir organizma mutlaka çevresini ve en sonunda kendisini de yok eder. Öyleyse yaşamını devam ettirebilme sadece bir varlığı değil, daha çok bir organizmanın çevresi ile karışıklı etkileşimi içinde edindiği organizasyon motiflerine bağlıdır. Yaşamını devam ettiren çevresi ve topluluğu içinde organizmadır.

Halkların, toplumların ve kültürlerin kolektif bir akli vardır. Bu yüzden kolektif bir bilince de sahiptirler. Jung kolektif aklın ya da kolektif Ruhun kolektif bilinç ötesini de kapsadığını farz etti. Bireyler olarak biz bu kolektif motiflerle alakalıyız, onların etkisi altındayız ve bir ölçüye kadar da onlara şekil vermekteyiz.

Bunların nasıl olduğunu gelecek bölümde inceleyelim.

9-İLÜZYONLAR OKYANUSU

İkinci ve üçüncü merkezleri çevreleyen, gezegenlerin ve çekim kuvvetlerinin varlığımız üstündeki etkileri, kişiliğimiz, davranış şekilleri, Dharma ve fiziksel beslenme gibi varolmanın tüm safhalarını birleştiren bir boşluk vardır. Burası dış etkilerin bölgesidir. Henüz aydınlanmamışken bizim bilinç seviyemizi Gerçekten ayıran vakumu temsil eder. Kundalini bu vakumu doldurduğu zaman dikkatimiz illüzyonlar okyanusundan kurtulur, gerçeğin bilincine yönelir.

İnsanlık zenginleşip temel ihtiyaçları tatmin oldukça insan aklı yaratılışa huşu içinde baktı ve merak eti. "Tüm bunlar nasıl varoldu?" Bu sorgulama derinleştikçe, arayan insanlar kendilerine rehberlik edilmesi için dua ettiler çünkü kendi başlarına kendilerinden çok öncelere dayanan yaratılışı öğrenmeleri mümkün değildi. Eğer bir şehre gitmek istiyorsak, orada daha önceden bulunmuş birine nasıl gidebileceğimizi sorarız. Benzer şekilde, Ruhani arayış bu seviyeye vardığı zaman aydınlanmış bir Ruhun öğretmenliğine ihtiyaç duyulur. Bir bakalım; dua ettiğimiz zaman neler söylüyoruz? Çoğunlukla Tanrı'dan isteklerde bulunuyoruz, bana yol göster, bana bunu ver, şunu ver gibi. Rehberliği almaya hazır olduğumuzda, o gelir. Kararlaştırılan anda doğru şey gerçekleşir.

Guru prensiplerinin uyanması için zaman olgunlaşmıştı. Hatırlanamayacak kadar eski zamanlardan beri Ezeli Efendi (öğretmen-guru-peygamber) prensibi aktif hale geçip yüce öğretmenler olarak enkarne olmuştur; Lao Tse, Dattatreya, Raja Janaka, Shirdi'li Sai Nath (19. yy sonları) Sokrates, Musa, Konfüçyüs, Zerdüşt, Muhammet, Nanak, vs. Bunlar insan evriminin taşlarını koyan öğretmenlerdir.

Maalesef günümüzde guru (Ruhani öğretmen) gibi tavırlar takınan bir çok şarlatan ve sahte gurular vardır. Akli karışmış olarak aramakta olan kişi için gerçek Guruyu tanıyabilmek zordur. Arayışımız içinde ego kavramalarımızın hoşlandığı tipte birini seçeriz. Tabii ki Tanrı'nın adına konuştuğu zaman onu Ruhani öğretmenimiz olarak kabul ederiz ve seve seve onun hizmetkârı oluruz.

Guru ticareti büyük bir endüstriye dönüştü. Bu sahte gurular insanların zayıflıklarını teşvik edip onlardan faydalanırlar. Gizli bedenimizdeki boşluğu (Void) egolarıyla tıkarlar. Plastik kişiliklerine, karizma ve akıl dolu konuşmalarına kanarız. Üstümüzde birikmeye başlayan sahtelik ve yanlışlarla gelişemeyiz, çünkü kendi hür seçimimizle öz benliğimizi onların kafeslerine sokmuşuzdur. İsa (Mesih) da cinlerin ve ölü Ruhların insanı sahiplenmesinden bahsetmiştir. Bu şeytani Ruhlar, eğer insan bu gizemli alanlarda kaybolmayı kabul ederse insana sahip olurlar.

Özellikle arayış içinde olan kişi zayıf ve kırılğan ise, kendi dayanma gücüne sahip değilse, kötü Ruhları kullanan art niyetli bir insana bağlanabilir. Bu Ruhlar insanı sahiplenirler çünkü bunlar parazitler gibi, beslenebilecekleri bir insan aklına ihtiyaç duyarlar. İnsan aklına kendi arzularını tatmin etmek için nüfuz ederler. Örneğin alkolik bir Ruh alkol ister, fakat kendi içemeyeceği için alkolik bir insanı sahiplenir. Sonra da kurbanının aklına egemen olup onu daha çok içmeye teşvik eder. Kurbanın aklında gelişen deneyimler sayesinde kendi dürtüsünü tatmin eder. Bu şekilde ölü UPI (Psikik müdahale birimi), Ruhlar, zayıf insanları medyum

(ortam) olarak kullanırlar. Aynı zamanda da bireyde akli rahatsızlıklar yaratırlar. İncil’de İsa sık sık insanları, onlara sahiplenmiş kötü Ruhları dışarı atarak temizlemekten bahseder. Galile gölü civarında delilerden cin çıkarttığı yazılmıştır. En basit hali ile, O aslında ölü bir Ruhun sahiplenmesinin yerine insanın bilincinin kontrolünü yeniden oluşturmuştur.

Kansas’taki Menninger Vakfı’ndan Dr. Elmer Green 15 seneden fazla fizikçi olarak roketler üzerine çalışmış ve füze araştırmaları yönetmiştir. Amerika’nın önde gelen Nöropsikiyatristlerinden biri olarak yaptığı araştırma çok derin bulgular içermektedir:

“Çeşitli uyarılara göre ısrarla bu sahalarda keşifler yapmaya çalışan kişi. . . kendisini, doğuştan olan, normal koşullar altında insanlara çok az ilgi gösteren, varlıkların dikkati altına sokar. . . Ruhani keşifler için oluşturulan sistemler, doğuştan olan bu varlıkları, vücutları tamamen duygusal, akli ve havai (eterik) maddelerden meydana gelmiş olarak tanımlarlar ve evrimin bu seviyesinde psikolojik olarak ortalama bir insandan daha iyi bir seviyede bulunmadığını söylerler. Bunlar çok çeşitli tabiatlara sahiptirler ve bazıları kötü niyetli, vahşi ve hilekardırlar. Önceden etrafında bulunan kozasındaki, kendiliğinden oluşturulmuş olan akli ve duygusal sınırların dışında keşif yapan kişinin acil durumunu faaliyete geçmek için bir fırsat olarak kullanırlar, bir diğer deyişle, araştırmacının kişisel, öznel sınırları içine doğru hareket ederler. Eğer o kişi kendi kişilik elbisesinden nispeten bağımsız değil ise ona içten gelen çeşitli itici hislerle (dürtülerle) kendi zevklerini tatmin etmek için musallat olabilirler ve ileri vakalarda çakralar sayesinde beyni kontrol ederek sinir sisteminin olağan otomatik işleyişine de engel olabilirler. Bir çok akıl hastası bu tip öznel varlıklar tarafından kontrol edildiklerinden şikayet ederler, fakat doktorlar genelde bu ifadeleri davranış bozukluğunun, safi bilinçaltı yansımalarının bir parçası olarak kabul ederler ve daha derin araştırmalar yapmazlar.”

Bunda ilgi çekici bir nokta da çakralar sayesinde beyni etkilediklerini ima etmesidir. Doğuştan olan bu varlıkların çakralar üzerine etki etmesi fikri, geleneksel Hıristiyan öğretisindeki, kötü Ruhun his ve Ruh arasındaki geçişte yer alması ve bu şekilde de tesirini Ruhun en derin noktalarında değil, hayal gücü üstünde yapması ile paralellik içindedir.

İnsanlar bu şekilde transa ya da seanslara giriyorlar. Psişik olduklarını, gaipten haber verdiklerini, doğaüstü güçlere sahip olduklarını iddia eden bir çok insan ne bu güçlere nasıl sahip olduklarını biliyorlar ne de bu güçleri diğer insanlara kazandırabiliyorlar. Bunun nedeni, bu güçlerin kendi güçleri değil onları sahiplenen UPI’nin gücü olmasıdır. Normal insan melekeleri sınırlar içine gizlenmemiştir. Herkes o melekeleri bilir ve kolaylıkla açıklanabilirler.

Psişik müdahale birimi veya UPI tarafından sahiplenilme çok çok tehlikelidir çünkü bu, sempatik ve parasempatik sinir sistemlerinin uyum içerisinde çalışmalarına engel olur. Vücudun enerjisini çekerek vücut enerjisini tüketir. Daha da ötesi kendi isteğini vücuda kabul ettirerek vücudun uyumlu işleyişine zarar verir ve bu da ölümcül hastalıklara sebep olur. Bunun sonucunda epilepsi yada diğer psikosomatik sorunlar ortaya çıkar. Sol taraftaki sempatik sinir sistemi (libido) içimizde ölü olan her şeyi depolama gücüne sahiptir. Bu, insanı bilinçaltı aklının ve aynı zamanda da kolektif bilinçaltının (Bhootlok ya da Paralok) deposuna bağlar. Bu kanalın

tepesinde beyin arka kısmında bir balon gibi süper ego bulunur. Libido sayesinde aklın şartlanmalarını ve alışkanlıklarını depolayarak gitgide ağırlaşır. Eğer gerilim fazla ise bu, süper egoyu birçok parçalara böler. Eğer kişi halen şartlanmalarla baskıyı arttırmaya devam ederse, kısmi bir vakum yaratılmış olur ve bu da kişinin süper egosuna kolektif bilinçaltından (paralok) başka ölü bir kişiliğin emilmesine neden olur.

Öyleyse gerçeğin arayışı içinde, eğer insan aşırı çabalara yönelip, zorla nefsini köreltme, zorlayarak meditasyon yapma ya da aklın hissi bağımlılıklarına köle olmak gibi zihinsel takıntılar içine girerse, etki altındaki süper egonun yardımı ile libido o kişiyi kötü, iyi ya da aziz, tüm ölü Ruhların var olduğu kolektif bilinçaltına bağlayabilir. Bu Ruhlar insanın kişiliğinde kendilerini belli etmeye başlarlar ve kişi siddhiler (güçler) ya da altıncı hisler elde eder. Aslında bunlar kişiliğin üzerinde süper ego vasıtası ile baskı kuran değişik süptil-ölü-kişiliklerdir.

Bir çok sözde öğretmenler tarafından çaba sarf etmeden kullanılan, çakrayı libidonun istikametinde döndürdükleri bir diğer yöntem daha vardır ve bu yöntemde insanı bilinçaltına iter. Bu metot istekli kimseyi ya transa sokar ya da öğretmen tarafından pleksuslardan içeri sokulan ölü Ruhların egemenliğini kabul ettirir.

İlk konumda arayış içindeki kimse rahatlamış hisseder, aklı durmuştur. Birkaç sene uygulamadan sonra kendisindeki gerçekle yüzleşmeme zayıflığını fark eder ve uyuşturucuya yönelir. İkinci konumda istekli kimse öğretmenin tam bir kölesi haline gelir ve hiçbir mantık gözetmeden maddi varlıklarını öğretmene vermeye başlar. Bu öğretmenler kullandıkları tekniği hiçbir zaman açıklamazlar ve kendi güçlerini diğerlerine kazandırmazlar. Sözde dinlerin adı ile ya da Kundalini'nin yanlış ele alınması ile ortaya konan tüm çabalar sadece sempatik sinir sistemini harekete geçirebilir fakat parasempatik (Sushumna) üstünde hiçbir gelişmeye imkan tanımaz.

Maddeleştirme gücü (kitleleri paraya, güce ya da şöhrete köle etme), hayal gücü (drishti siddha), konuşma gücü (vani siddha), şifa gücü, transandantal (deneyüstü) hissi (aklı devreden çıkarma gücü), vücudu terk edebilme, yıldızlara ait yolculuk ve diğer pek çok güç gibi hipnotizmaya bağlı güçler Ruhların kontrol edilmesi yönünde pratik yapanlar arasında sıkça bulunur. Herhangi bir Sahaja Deneyim Merkezlerinde bu tip güçlerin aslında ölümlerin güçleri olduğu ispat edilebilir.

Bunlar Tanrısal güçler değildirler çünkü Tanrı bu tip yüzeysel konulara ilgi duymaz. O sadece içsel varlığın mucizesi ve onun insan verimi için kendini belli etmesine ilgi duyar. Bu tip güçlere (siddhi) ilgi duyup dikkatlerini (chitta) bu güçler için kullanan ve böyle yüzeysel mucizeler peşinde koşanlar sahiplenilmeye karşı savunmasız olurlar.

Psişik güçler gerçek kişilik üstü egemenlik anlamına gelmez. Bu güçleri sergileyenler açıkça kendi ego özdeşleşmelerinin ötesine geçememişlerdir. Böyle birini takip edenler aslında Gerçekten çok onun gücünün gizlerini aramaktadırlar. Böyle arayışlar içindeki insanlar yanlış yönlendirilirler veya fırsatçıdır; maksatları zevk düşkünlüğü, merak, bencillik, yükselme hırsı yada sadece açgözlülük olabilir.

Şarlatanlar batıda adetlere ve Ruhaniyete dayalı yapının çökmesi ile oluşan boşluktan faydalanmaktalar. Bir grubu korku yada suçluluk

sendromu sayesinde kontrol eden bir guru açıkça sorgulanmalıdır. Diğer taraftan talebelerinin egosunu şişiren bir guru daha da tehlikelidir. Gerçeği arayışta gurur, suç kaduru büyük bir engeldir. Kendi liderinin rengine bürünen bir grup onun Ruh halini de yansıtır. Akıllı bir guru ya düşünecek çok şeyler vererek ya da tüm diğer tesirleri nötralize ederek zekayı aldatabilir. Hakiki bir öğretmen sürekli olarak arayış içindekilere, gerçek Guruyu bulmak için içlerine bakmalarını hatırlatır. Talebesini kendisinden özgür kılamaya çalışır ve onu kendine güvenen biri yapma amacını taşır.

Arayış içinde olan biri karanlığa adımını atmadan öğretmenin bazı yönlerini araştırabilir. İlk başta öğretmenin öğrettiklerini kendi hayatında uygulayıp uygulamadığı soruşturulmalıdır. Guru kendisi ikilemlerden muzdarip olmamalıdır. Kişi aynı zamanda kendisini de sorgulamalıdır; "Beni ona çeken nedir?". . . Karizması mı, cinsel çekiciliği mi, etkili ve güzel konuşması mı veya başarısı mı? Bir ebeveyn imajı mı sergiliyor ya da eşin yerini mi tutuyor? Bir gruba ait olma isteğim kendi güvensizliğimi örtmek için mi? Bu bir kaçış mı yoksa bir heves mi? Amacım ne? Eğer amaç bozuksa, saf arzunun eksikliği içinde insan kolayca kendisini aldatabilecek tuzaklara düşebilir.

Gerçeği bulmak için arayışın saf ve ödünsüz olması gerekir. Böylece masumiyetin gücü faaliyete geçer ve seçimin doğruluğunu gözetir. Bununla beraber sağduyu ve zeka da kullanılmadığı sürece iyi niyetler kolay aldanabilir olmayı engellemez. Sahaja Yogiler arayış içindeki pek çok kişinin sahte gurular tarafından sahiplenildiklerini fark etmişlerdir ve bu gibi durumlarda onlar anormal şekilde köle ve kör eden gurularından vazgeçememektedirler. Bu gibi olaylarda kişinin gerçekten ne kazandığını sorgulaması gerekir. Talebeler ne tip güçler sergilemektedirler?

Sahiplenilmiş insanların Sahaja Yoga ile karşılaştıklarında titremeye ve sallanmaya başladıkları görülmektedir. Eğer büyük zorluklar ve çabalarla böyle biri aydınlanma konumuna erişirse, diğer güçlere veya onların tezahürlerine yönelik tüm ilgisini yitirir. Aslında o zaman, kendisine hükmeden tüm ölü Ruhlardan kurtarılmış olur. Bilinç ötesine ulaşmak için bilinçaltı katmanlarından geçmeye ihtiyaç yoktur. Bilinçaltı kendi içinde sona sahiptir ve onun sahalarına giren biri kaybolur. Tek doğru yol, merkezdeki yükseliş yolu olan parasempatik (sushumna) üzerindedir.

Merakla dahi olsa parapsikoloji ile ilgilenmek ya da bilinçaltının güçlerini kullanmak çok tehlikelidir, çünkü bu güçler kontrol edilemez olurlar ve tatbik edenlere işkence ederler. Geçici olarak fayda sağlayanlar, sonradan vücutlarında, akıllarında ya da görünüşlerinde onarılamaz kayıpların acılarını çekebilirler.

Halisünasyonlar ve fanteziler boşluk bölgesindeki rahatsızlıklardan dolayıdır. Boşluktaki tikanıklık gerçeği gizleyen bir illüzyon perdesi oluşturur. Boşluk aydınlanmış bir efendinin (gurunun) lütfü ile temizlenmediği sürece arayış içindeki kişi illüzyonlar okyanusunda kalacaktır. Boşluk guru prensiplerimizin vücut bulduğu yerdir. Burası uyandırıldığında kendimiz guru oluruz, yani Tanrı'dan kendini belli eden bir yetki almış oluruz ve diğer insanların Kundalini'lerini uyandırabiliriz.

Sahte gurulara gitmemiş ve aramakta olan insanlar aydınlanmalarını çok çabuk alırlar ve onu kolaylıkla güçlendirirler. Boşluk (void) insanlığın devamlılığını destekleyen bir yaşam tarzını (Dharmayı)

takip eden insanlarda temiz kalır. Bir kişinin aydınlanması kuvvetlendikten sonra Dharma uyanır ve yapılması ve yapılmaması gerekenleri bilme ihtiyacı kalmaz. Zaman ile tüm kötü alışkanlıklar kendiliğinden doğal bir şekilde terk edilir.

10-HİÇ DURMYAN SES (KALP ÇAKRASI)

"Ve dostluğunuzda Ruhsal derinliğin artırılmasından öte amaç olmasın."

Halil Cibran

Bir bebek doğduğunda yanıt verdiği ilk şey Annesinin Ruhudur. Doğduğunda ne kendi kimliğinin ne de Annesinin kimliğinin farkındadır. Annesinin rahminden çıktığı anda büyük bir şokun acısını uyar. İlk tepkisi rahme geri dönmektir. Yine de Ruh Annesinin Ruhuna yanında huzur bulur ve onun verdiği güven ile bebek kendisini yabancı ortamda güvenlikte hisseder. Bu konumda aklında şartlanma ve ego özellikleri gelişmemiştir. O saf Ruhtur. Sadece saf Ruh Annesinin Ruhuna cevap verebilir. Bu iletişim gerçek, kayıtsız sevgidir. Bu, herhangi bir şartlanmadan kaynaklanan iletişim değildir, iki Ruhun birbirinde erimesinin saf neşesidir.

Esasen gerçek sevgi hislerden veya akıldan değil Ruhtan yayılan bir niteliklidir. Öyleyse bir kimse diğer bir insanı sevmekten bahsettiğinde ilginin Ruha mı yoksa bedene mi olduğunu araştırmak uygun olur. Vücudun çekiciliği fizikseldir; cinsel cazibeden, büyüleyici bir prens hayalinden, kabiliyet ya da zekanın yüceltilmesinden, bir sanatçının işlerindeki beklentilerinden ya da sadece gözümüzde yüceltmenin yarattığı cazibeden kaynaklanabilir. Fiziksel cazibe gerçek sevgi değildir, çünkü akıldan kaynaklanır. Akıl ise sevmez sadece arzu eder. Çoğu zaman şartlanmalardan ötürü sevgi hissi, sahiplenme, seks ve bencillik hisleri ile karıştırılır ve sevgi objesi arzu objesi olur; halbuki saf sevgi bağımsızdır.

Aklın arzuları tatmin edildiğinde cazibe tükenmeye başlar. Örneğin bir çocuk yeni bir oyuncaktan heyecan duyar ve ona bağlanır, fakat birkaç gün sonra oyuncağın yeniliği bitince heyecan da tükenir. Aynı olay fiziksel cazibeye dayalı ilişkilerde de meydana gelir. Acayip şartlanmalardan, bazı etkilerin empoze edilmesinden ya da asti alanmalardan kaynaklanabilir. Örneğin avlarını tuzağa düşürmek için ayartıcı sanatlar uygulayan insanlar vardır. Günlük moda akımlarına takılanlar tehlikeli yönde hareket etmektedirler. Onlar Ruhun gözleri ile görmek yerine düşünsel yansımaların zirvesinde gezinirler. Düşünsel yansımalar ne seven ne de sevilebilen illüzyonlardır. Bu, Shakspeare'in yerinde açıkladığı gibi gözlerdeki bir hayaldir.

Söyle bana düşler ne de terbiye edilir

Kalpde mi yoksa kafada mı,

Nasıl vücuda gelir, nasıl beslenir?

Yanıt ver, yanıt ver,

Gözlerde parıldar,

Bakışların doymasıyla. . . , ve düş ölür,

Yattığı beşikte.

İnsanın diğerlerinde gördüğü sadece kişisel yansımadır fakat kişi Ruhunu bir olduğunda insan Ruhunu ile iletişim kurar. Böyle bir diyalog çok derindir, tatmin eder ve gerçek sevginin ebedi neşesini kazandırır. İnsan varlığının derinliklerindeki ruhun tanınması bir çok eski kültürün

geleneklerinde gizlidir. Onların gelenekleri Ruhü yüceltmeye ve onun protokolüne saygı göstermeye bağılı olarak gelişmiştir. Örneğın Hindistan'da damat gelinin evine girerken, gelin eşikte yaptığı ibadetlerle damadın Ruhuna saygı gösterir. Böylece evlilik Ruhani bir birliktelik olarak kabul edilir. Ruhun tanınması olmadan evlilik sosyal bir müessese ya da bir anlaşma olarak kalır. Fakat böyle geleneklerin olmadığı batı toplumlarında evlilik "yapılan" ve "yıkılan" geçici ilişkilere dönüşmektedir. Bu gelişigüzel ilişkiler güvensizliğe sebep olarak kalp (enerji) merkezini kötü yönde etkilerler. Bu gibi koşullar altında, karı koca arasındaki güven yerine gizli korkular yüz üstüne çıkar. Böyle toplumdaki güvensizlik sorunu parasızlıktan değil duygusal boşluktan kaynaklanır.

*Ya evlilik için ne dersin, erenler?
Ve o şöyle yanıtladı;
Beraber doğdunuz ve sonsuza dek birlikte olacaksınız.
Birlikte olacaksınız ölümün ak kanatları günlerinize yayıldığında.
Daima, Tanrı'nın sessiz hafızasında bile beraber olacaksınız.
Fakat bırakın birlikteliğinizde, cennetin rüzgarlarının
Aranızda dans edebileceğı boşluklar olsun*

Halil Cibran "Ermış"

Ancak kalp merkezi sayesinde bahtiyarlık ve saf sevginin sevinci hissedilebilir. Eşlerden birinin baskı kurduğu veya sahiplendiğı ilişkilere, bu tavırlar ilişkiyi boğar. Ruhun sevgisinin titreşimleri akabilecek özgürlüğe sahip olmalıdır. Eşlerin her biri diğerine saygı duymalı ve baskıcı bir kişiliğın gücü ile diğerinin gelişmesini engellememelidir. Modern eğitim ve insan hakları, erkek ve kadına eşit ve yasal haklar tanımaktadır. Kadın kendisini eşit bir ortak olarak kabul eder ve tahakküme kızar. Erkek fiziksel üstünlüğünden ötürü genellikle evi geçindirir ve para kazanır. Para ona, kendini üstün görmesine neden olan gücü hissettirir. Kadın, haklarını kabul ettiremediğı şartlarda, gerilime sürüklenir ve bastırılmış bir öfke geliştirir. Bu öfke çoğunlukla çocukların üstüne şiddet, ahlaksızlık ve kronik vakalarda nevroz (sinir hastalığı) olarak yansır. Göğüs kanseri ve kadınlarla ilgili diğer sorunlar, kadınların maruz kaldıkları haksız tavırlar veya baskılarla doğrudan alakalıdır.

Evrimin dördüncü basamağında, karı koca arasındaki ideal ilişkiyi göstermek için Lord Rama enkarne oldu. Daha da ötesi O ideal yönetme modelini ve ideal bir toplum oluşturmak için gerekli sosyal değerleri belirledi. Yönetmek için faydalı olmanın prensiplerini açıkladı ve evrim kanunlarına paralel olan Dharma kanunları ile uyum içindeki sosyal ve politik ilkeleri açık bir şekilde ifade etti. O, hayatındaki fedakarlık ve dürüstlüğün ideal örnekleri ile insanlığın bağıllık içinde yaşaması ve yönetilmesi gereken kutsal ve yüce sınırları gösterdi. Bu tanımlar Ruhumuzu tanımak için girdiğimiz arayışta bize rehberlik eder ve aynı zamanda da kalbin protokolünü korur ve davranış tarzlarını belirler.

İnsanlar neşenin ve hassasiyetin bu yüce kaynağını korumak için zeka ile ödüllendirilmişlerdir. Maalesef, günümüzün sözde ilerlemiş toplumlarında akıl çoğunlukla kalbe karşı gelmektedir.

Lord Rama görev kavramını vurguladı; çocuğun ebeveynlerine, ebeveynlerin çocuklarına, kocanın hanımına ve hanımın kocasına. Onun zamanında, bilgelik ve yaşlılık eş anlamlı idi ve yaşlılara fikirlerini almak için danışılırdı. Bu gelenek, toplumun bütünleşmesi ve devamlılığının korunabilmesi için gereklidir. Aile yıkılırsa, toplum dağılır. Toplum düzeni evden millete kadar korunmalıdır. Bir toplum üyelerine ne kadar sosyal güvenlik sunarsa sunsun, eğer yaşlanan insanları kendilerini huzur evlerinde bulacaklarını biliyorlarsa hiçbir zaman güvenlikte hissedemezler.

Para duygusal güveni satın alamaz. Yaşlılık sevgi ve ilginin çok önemli olduğu ikinci bir çocukluk gibidir. Bununla beraber büyüklerin hayır duaları tatmin edici ve neşe vericidir. Bireyselliğin aşırı derecede vurgulanması sadece yalnızlığa yol açmakta. Sevgi çoğunlukla erkek ve dişi arasındaki ilişki ile sınırlı olarak yanlış algılanmakta. Sevgi özsuyunun tüm dallara akmasıdır, çocuklara, Anne ve babaya, kardeşler, arkadaşlara, yaşlılara, işe ve vs. İnsanların kalpten çalıştıkları yerlerde neşe olur. İnsanların paylaştıkları ve birbirleri ile ilgilendikleri yerlerde tüm toplumun kalbi açılır ve bu yeni bir dünyanın müjdecisi olur. Sevginin gücü gerçekten etkindir. Yaratılışın kendisi, Tanrısal Sevginin Her Yanı Saran Gücünün ne kadar etkin olduğunun en iyi kanıtıdır.

Sevgi, öz güven kazandırır. Doğal olarak kendine güvenen kişi, kendisini olumsuz dış etmenlere karşı koruyacak güçlü bir bağışıklık sistemine sahip olur. Bunun yanında, korku doğal bağışıklığımızı zayıflatır ve bizi alerji ve hastalıklara karşı korumasız bırakır. Kalp çakrası güçlü olduğunda kişilik gelişir ve parıldamaya başlar. Böyle bir kişi hayata bir savaşçı gibi karşı koyup kazanabilir. Aksi halde korku boşluğu içinde kötürüm ve engellenmiş bir kişilik oluşur. Kalp çarpıntısı ve göğüs problemleri gibi bir çok fiziksel rahatsızlıklar güvensizlikten kaynaklanır. Modern psikoloji bir çok kompleks güvensizlik hissine dayandırır, fakat güvensizliğin temelde egodan kaynaklandığı anlaşılmalıdır.

Ne verirsek onu aldığımız söylenir. Eğer kalp çakramız tıkalı ise benzer bir eşi kendimize çekeriz ve böylece bu sorun devam eder. Öyleyse bir ilişki peşinde koşmadan önce güçlü olmak ve ayakların yere basması önemlidir. Anne sevgisinin eksik olduğu bir çocukluk döneminde, başarılı ve tamamlayıcı bir ilişki bu boşluğu doldurabilir. Kalpten hareket ettiğimiz zaman insanların yetersizliklerini görmeyiz. Kolaylıkla paylaşır ve verici oluruz. Bir Anne için kendiliğinden çocuklarına her şeyi vermesi külfet değil bir sevgi çağırısıdır. Sevgi, ailenin hayat veren gücüdür. Birleştirir, besler ve devamlılığı sağlar.

Kuvvetli bir kalp çakrası sağlıklı bir kişiliğin temelidir. Sevgi ile etrafına sıcaklık ve mutluluk yayar. Sevgi sayesinde, tohum topraktan besinleri emer ve filiz verir. İçtenliği ve sevgisi bir doktorun uyguladığı tedavinin iyileştirme gücünü artırır. Bazen sadece içten ve sevgi dolu bir insanla beraber olmak insanı iyileştirebilir. Böyle bir kişinin titreşimleri, balın arıyı çektiği gibi diğer insanları kendisine çeker. Bizi şartsız, insanlara yardım etmeye iten şefkate dönüşen sevgidir. Böyle olunca yardım ne bir ahlaki zorunluluk ne de akla bağlı bir karardır, kendiliğinden olan bir

eylemdir. Kalp, diğerinin acısına karşılık verir çünkü o bir diğerinin yansımasıdır. Tıpkı Shri Mataji'nin sık sık sorduğu gibi "Beynin sınırlı kapasitesinin Tanrıyı fark etmek için sınırsız olduğu konuda başkası dediğiniz kimdir? Eğer siz hem güneş hem de güneş ışığı iseniz, hem ay hem de ay ışığı iseniz o zaman ikilem nerede? Sadece ayrılık olduğu zaman ikilik vardır ve bu ayrılıktan ötürü bağlılık hissedersiniz. . . Siz ve sizin olan arasındaki mesafe; bu yüzden ona bağlanırsınız. . . Her şey bizim, öyleyse başkası dediğiniz kim? Beyin kimliğini kaybedince, sözde sınırlı olan beyin sınırsız Ruh olur."

Shri Mataji'nin hayatında, gün be gün insanların acılarını Onun vücudunda kendisini belli ettiği nice hadiseler vardır. O'nun vücudu o kadar şefkatle doludur ki diğer insanların acılarını kendisine çeker. O'nun karşısına getirildiklerinde, bir çok kere hastaların, onun vücudu acıdan burulurken kendilerini iyi hissetmeye başladıkları görülmüştür. O mütevazı gülerek "Bir şey yok, sadece vücudum işte" der ve o esnada hasta iyileşir.

Shri Mataji'ye göre sevgisiz bir dünya taşta benzer çünkü insanlar hassasiyetlerini kaybederler ve kalpleri taşlaşır. Planlama kalbi dışlar ise tek taraflı olmaya başlar. Böyle planların sonuçları katı ve neşe hissinden uzak olur. Bir çok nesiller boyu süren gelişme ve başarılarla rağmen insanların neşesiz ve sıkıntılı olmalarına şaşmamak lazım.

Üretim hatları ve pazarlama yöntemleri, yok etmeye yönelik programlanmakta. Bu basınç tüm sosyo-ekonomik alanlarda kendisini göstermektedir. Başarı ve saldırganlık insani değerlere etki ediyor. Okullar yeni üretim tarzları için çocukları programlayan fabrikalar seviyesine düşürüldüler. Buralarda yetişen çocuklar yarının problemli çocukları, icracıları, pazarlamacıları, satıcıları, vs olacaklar. Yükselbilmek için açığöz olacaklar, koşuşturacaklar, yarışacaklar ve kazanacaklar. Bu dünya kazananın dünyası. Fakat çelişki, sonunda hiç kazananın olmaması. Sıçan yarışı gibi herkes birbirini yok ediyor. Sözde başarılı Japon iş adamları büyük oranla genç yaşta kalp krizinden ölmektedirler. Aşırı faaliyet ve heyecanlı, koşuşturmalı hayat tarzları her türlü akli, duygusal ve fiziksel dengesizliklere ve rahatsızlıklara neden olmaktadır. Bir insan dünyanın gözlerinde ne kadar büyük olursa olsun sevgisiz, altının parlıtısından ya da çiçeklerin güzel kokularından mahrum olur.

Aşırı sağ kanal faaliyeti dikkatin odağını akli seviyeye kaydırır. Bir süre sonra dikkat akli seviyede işlemeye çok alışır ve kalpten yayılan neşe dalgalarını yakalayacak esnekliği kaybeder. Çoğunlukla dikkatin odağını bu yönde harekete geçirmek için bir desteğe ihtiyacı vardır. Fakat dikkat harekete geçirildiğinde orta kanalın dengeleyici etkisi olmadıkça aşırı sol tarafa kayar. Bu sarkaç hareketi parçalanmış bir kişiliğe yol açar. Modern çağda bir çok kişi aşırı ve birbirine zıt tavırlar içinde bulunmaktan ıstırap çekmektedir.

Orta kanal yönelmek tüm karışıklıkları çözebilir ve aşırı hareket tarzlarını dengeler. Akli seviyede en yüce Ruh'un arlığını kavramak ya da ona yönelmek zordur, çünkü En Yüce Ruh veya Tanrı fikri beynin ötesindedir. Akıl, tek hatta lineer işlemesi sonucunda akılcılığın labirentinde kaybolur ve kendi yarattığı bir çok sorunu ortaya çıkarır. Bu sorunların çözümü yoktur, çünkü onlar gerçek bir düzlemde varolmamışlardır. Psikiyatrisiler tüm yetenekleri ile akli, dertlerinden uzaklaştırarak

manevralar denerler, fakat akıl kısa sürede yeni bir masal okumaya başlar. Fakat tek bir sevgi oku kalbe nüfuz ederse tüm problemleri çözebilir.

Zihni devamlı meşgul olan insanlar kalplerinin tüm kapılarını kapamış olabilirler, fakat Kundalini onları nasıl açacağını bilir. Kişi ona güvenmelidir. O dikkati sağ taraftan orta kanala emer ve kalp çakrasını açar. Kundalini daha sonra beyindeki limbik bölgeye yükselir ve düşüncesiz idraki oluşturur. Bu deneyimin birbirini takip eden döngüsü ile sağ kanalın baskısı gevşer ve dikkat ortada sabitlenmiş olarak kalmayı öğrenir. Bu konumda her yanı saran Yüce Ruh'un sevgisi kalp çakrasına nüfuz eder ve onu neşe ve ergi ile aydınlatır.

Bu dengeyi sağlamak ve korumak için tüm organizasyon, yönetim, üretim koşul ve sistemlerinde insani değerlere öncelik verilmesi gereklidir. Bu akım, böylelikle sadece bireyi dengede tutmakla kalmaz, toplumda yaratıcılık, yükseliş ve uyumu yaygın bir kalp oluşmasını da sağlar. Aslında bu, bütün sosyo-ekonomik sistemin gidişatını denge içinde kolektif tatmin ve başarıya doğru harekete geçirir. Değişim ve dönüşüm çabaları dışarıdan değil, maddenin kalbini oluşturan çekirdek aile, çekirdek yapıdan başlar. Örneğin bir pazarlamacının iyiliksever, babacan tavrı sadece yardımlaşmalı endüstriyel ilişkilerin ve üretimin gelişmesine yardım etmez, aynı zamanda kendisine, ailesine ve sanayi toplumuna huzur ve tatmin sağlayarak kalp çakrasının sağ tarafını da besler.

Bu prensipler, daha büyük bir seviyede ulusal liderlik ve hükümet politikaları içinde geçerlidir. Politika yapanlar insani değerlere önem verdiklerinde, kararları huzur ve bereket yansıtır. Bolluk, geniş kalpliliğin niteliğidir. Böyle bir şemsiye altında ekonomik endeks pozitif bir eğilime girer ve kendiliğinden zorlukların üstesinden gelmeye başlar. Kalp içten getirdiği, felaketleri önleyen ve onlara karşı koyan belli bir esneklik ve bilgiye sahiptir. Bu, sevginin gücüdür. Bu güç kuşanıldığında tüm saldırganlık ve savaş düşünceleri silinebilir. Bir milletin kolektif olumluluğu, şüphesiz tüm dünyada Sempatik bir hareketlenme yaratabilir. Fakat kalp belli bir zaman dilimine bağlı çalışmaz, onun bir diğer niteliği de sabır ve hoşgörüdür. Bunlar zaman ile ölçülemez, fakat yine de en önemli faktörü unutmayalım-Tanrısal Sevginin her yeri saran ve her şeyi gerçekleştiren enerjisini. -

Telaşlı yaşam stillerine rağmen "Sahipler" sahip olduklarını mutluluğunu çıkarmakla çok meşguller. Bir insanın zengin olduğunda içmek ve genellikle kendisini bir aptal yerine koymaktan başka neler yaptığını gözlemek uygun olur. Fakat kişi iç denge konumunu kazanmayı öğrenirse hem zengin olup hem de bundan neşe duyması mümkün olabilir. Sahaja Yoga'nın hedefi ve konusu, nasıl maddeye ve ekonomi, sanat, kültür ve hatta politika gibi günlük hayatın her yönüne nüfuz edebileceğidir. Kainat, saldırganlık ya da tembellek için değil kutlamak, yüceltmek ve neşe duymak için yaratılmıştır. Tüm güzel sanat eserleri bozulmamış, temel güzelliğin yansımalarıdır. İnsan vücudunun kendisi, en yüce sanatçının en güzel çalışmasıdır. Ondan doğanın Onun yüceliğini ve sevgisini yayarak sanatçıyı övmesi doğaldır.

Sevgi tüm yaratılışın ve tüm titreşimlerin ardındaki olgudur. Tanrı sevgidir ve sevgi Tanrıdır. Gerçek sevgide "ben" yada "sen" yoktur, sadece içine karışıp kaybolmak vardır ve bu his içinde derin bir insanlık birliği

deneyimleriz. Fiziksel olarak bir kimse değişik renk, şekil, akıl ya da zekaya sahip gözükebilir. Sevgi içinde tüm damlalar tek bir deniz olur, titreşimler değişik şekiller alarak, bozulup tekrar oluşarak evrensel bir dans içinde farklı ritimlerle dans eder. Nefret ve kıskançlık, evrensel ritme karşı hareket eden ters akım oluşturur. Sevginin olduğu yerde gelişme, kutlama, neşe ve evrim vardır.

Katılık ve vahşetle egonun üstesinden gelinemez. Acı çekmek çoğu zaman saflaşma ile karıştırılır. Hazzın şeytani, çilenin ise gerekli olduğu inancı Ruhun mekanı olan sol kalp merkezini uyuşturur, hissiz bırakır. Nefsi inkar etme veya ona işkence etmek Ruhun asaletine karşıdır.

Kabir, *"Eğer sen kendi içine dönmüyorsan, tespihin tanelerini döndürmekle ne kazanacaksın?"* der.

Fiziksel seviyede kalp vücudun pompasıdır, öyleyse her türlü akli ya da fiziksel aşırılık onu zorlar. Aşırı faal olmanın yarattığı ısı sağ taraftan sol kalbe kayar ve kalp krizine neden olur. Vücudun atletik gösteriş için bir araç olarak kullanılması kalp merkezini yorar. Bir maraton koşarak neyi ispat edeceksiniz? Diyelim birinci oldunuz, ne fark eder? Benzer şekilde, modern Hatha Yoga Ruhun mekanı olan kalbi etkiler.

Eski çağlardaki bilge insanlar yanlış yaşamaktan dolayı oluşan omurga rahatsızlıklarını düzeltmek ve vücudu tekrar doğal şekline sokmak için belirli egzersizler geliştirdiler. Bu da sonuçta, böyle problemleri olan insanlar için Hatha Yoga okullarının kurulmasına yol açtı. Sağlıklı bir insanın buna ihtiyacı yoktur. Shri Mataji'nin belirttiği gibi bu bir ilaçtır. Belirli bir sorun için gerekli ilacı kullanın ama tüm ilaçları bir anda almaya gerek yoktur. Buna rağmen günümüzde özellikle batıda, Hatha Yoga Ruhaniyetle karıştırılmaktadır. İnsanlar her türlü asanaları (pozisyonları) yaparak saatler geçiriyorlar. Tanrı'yı kafamızın üstüne dikilerek mi bulacağız?

Yoga olarak bir çok çekici terimler icat ediliyor. Örneğin insanın iskemleye oturup aşağı eğildiği Mobilya Yogası. İnsanlar oynayacakları bir oyuncağa ihtiyaç duyuyorlar ve iskemleden daha çok eğildiklerinde kendilerini yükselmiş hissediyorlar. Bir diğer guru, çiftler için Yoga öğretiyor. Çiftler birbirlerine aşık olduklarına kendilerini inandıracak birine ihtiyaç duyuyorlar. Böylece onları, çiftlerin Yogası ile birbirlerine daha yakın hissettirecek çeşitli fiziksel pozlar icat ediliyor.

Batıda Yoga adı altında bir çok işler çevriliyor. İnsanlar beyaz yada safran rengi elbiseler giyerek vejeteryan olup Yoga yaparak Tanrı'ya varabileceklerini düşünüyorlar. Bunlar yanlış kavram ve düşünce tarzları, insanlar yanlış şeylerle kendilerini özdeşleştiriyorlar. Elbiselerinin renginin, yiyecek seçiminin ve tanımlanan asana (pozisyon) adetlerinin Tanrı ile bir ilgisi yoktur. Tanrısalık doğru bir yaşam, ameller, düşünceler ve hareketler sayesinde Kundalini yükseldiği zaman fark edilir.

Kabir *"Eğer çıplak gezinilerek Tanrı bulunabilseydi ormandaki hayvanlar O'nu çok önceden bulmuş olurlardı"* der.

Vücudumuza bir makine gibi davranırsak bizde makine gibi oluruz. Hatha Yoga gibi aşırı sağ kanal faaliyeti bir insanı kurutabilir ve onun kişiliğini soğuk ve sevgiden yoksun hale getirebilir. Daha da ötesi Ruh vücudu terk etmek isteyeceğinden o kişi ölüme yol açan kalp krizine yakalanabilir.

11-GERÇEĞİN ENSTRÜMANI

Evrimin beşinci basamağında Ruhun neşesini ifade etmek için beşinci merkez oluşturuldu. Tanrı'yı övmek için müzik ve şiir bu çakrada yazıldı. Zamanla ego gelişmeye başladıkça insan tüm dikkatini kendisine emdi ve Tanrısal bilincin akışını engelledi. Tanrı'nın flütü olmak yerine, bu çakra egonun bir enstrümanı haline geldi. Bu tıkanıklıktan ötürü Ruhumuzun, sahte ile gerçeği ayırt eden titreşimleri hissetmek için olan derin hassasiyeti kayboldu. Fakat yine de kendini tanıma (aydınlanma) sayesinde Mutlak Gerçeğin tanınması bu çakranın özelliklerini geri kazandırabilir.

Mantraların gelişigüzel, rast gele söylenmesi ya da sahte guruların verdiği mantralar ses kutusunu zedeler. Bir ninni, çocuğu onun hislerini uyuşturarak uyutabilir. Benzer şekilde, monotonlar hisleri köreltir ve böylece de dikkati aklın stres ve geriliminden uzaklaştırır ve kişi rahatlamış hisseder. İşte bu yüzden mantra satışı başarılı bir iş kolu olmaktadır. Mantralar aynı zamanda bilinç karşıtı olan kendi kendine hipnoz etkisi yaratabilir. Mantraların afyon gibi uyuşturan dozları değil problemin çabuk bir şekilde farkına varılmazı çözüm getirebilir. Bir çocuk, yap boz oyuncuğunu karmaşık bulabilir, fakat onu yapmayı başarabildiği an bu onun için basit olur.

Yaratma gücü insanlığa başarının yeni boyutlarında öncü oldu. İnsan kendisini başarıları ile özdeşleştirdikçe "yapan" rolünü üstlendi ve böylece kibirli oldu. Sonuçta ortaya çıkan üstünlük hissi her türlü kompleksin gelişmesini sağladı. Ancak biz, Ruh olarak kendi gerçek kimliğimizi fark edersek tüm komplekslerimiz çözümlür. Bunun yanında, kendimize Ruh olarak saygı duymalıyız. Her şeyden öte Annemiz olan Kundalini için özümüzden gelen bir saygı var olmalı. Çünkü onun protokolüne saygı göstermeksizin Altın Tanrıça karşılık vermez.

Bu çakra vücudun ilk süzgecidir, çok hassas bir merkezdir ve dışımızdaki virüs ve bakterilere karşı bizi korur. Herhangi bir kirliliğin, mesela endüstriyel kirliliğin solunması ya da sigara içilmesi onu tıkar.

Çekingenlik ve suçluluk bu çakranın normal işleyişine engel teşkil eder. Diğer insanlara ilgi duyan bir kimse onların hareketlerinden sorumlu hissetme eğilimindedir. Eğer onların hareketleri duruma uygun değilse o utanç duyar ve bir kompleks geliştirir. Tıpkı hırslı bir kadının, kocasının topluluk içinde her seferinde hata yapmasından sanki kendi hatasıymış gibi suçlu hissettiği örnekte olduğu gibi. Ancak izleyen konumunda isek karşılaştığımız şeyleri doğru bir perspektiften görebiliriz. Diğer bir yandan olayların içine karıştığımızda, heyecanımız dikkatimizi çarpıtır ve krize akıllı bir çözüm getireceğimize, krizi daha da arttırırız.

Hapsedilmiş suçluluk biriktğinde, bastırılmış bir öfke oluşturur ve çakrayı fazlasıyla yükler. Zamanla bu biriken öfke negativiteyi ifade eder. Bu çakranın ağır yükü altındaki diğer çakralarda basınca neden olur. Shri Mataji bu çakranın sol tarafta suçluluktan dolayı tıkanıldığını açıklar. *"Tabiatımızdaki suçluluktan ötürü kaba ve sert bir şekilde konuşursunuz. Bu tıkanıklıktan kurtulmanız için tatlı kelimeler, sözler kullanmalısınız. Diliniz herkese karşı tatlı olmalı, özellikle erkekler hanımlarına tatlı sözlerle hitap etmelidir. Her zaman çok tatlı konuşun, tüm tatlı kelimeleri sözleri bulmaya*

çalışın. Tatlılıkla hitap etme yöntemi suçluluğunuzu iyileştirmenin en iyi yoludur. Çünkü eğer birine sert konuşuyorsanız, alışkanlıktan ya da öyle yapmaktan mutlu olduğunuz için yapıyor olabilirsiniz. Fakat böyle konuştuğunuz zaman hemen "aman Tanrım, ben ne dedim?" dersiniz. Bu en büyük suçtur. İnsanın her zaman tatlı sözler bulmaya çalışması gerekir. Kuşların nasıl şarkı söylediklerine bakın, aynı şekilde siz de tatlılığınızla (sohbetinizle) insanları mutlu edeceğiniz tüm güzelliklerin seslerini öğrenmelisiniz. Bu çok önemli. Yoksa sol (vishuddi) tıkanıklığınız çok artarsa dudaklarınızın sola doğru çarpıldığı bir konuşma şekli geliştirirsiniz. "

Alaycı insanlar ve eleştirmenler bu çakrada çok kolay olumsuzluklara yakalanırlar. Alaycılık hüsrandan kaynaklanır. Sahte bir entelektüel kendisini çıkmazda hissedince egosu alaycılığın keskin diliyle saldırıya geçer. Pek sık, üst üste binen milli krizlerden hüsrana uğrayan iyi niyetli gazeteciler öfkelerini alaycılıkla ortaya dökerler. Hüsrana uğrayan halk ta öfkesini magazin haberciliğini yudumlayarak dindirir. Bir kısır döngü takip eder ve sonuçta beliren ego hasetlikle derin mavi denizi kirletir.

Bunun yanında öfke hiçbir şeyi çözmez. Eğer çözüm arıyorsak sabır ve hoşgörüyü başuralım. Shri Mataji'nin sık sık söylediği gibi artık sevginin gücünü deneyelim. Eleştirmenlerin, kiniklerin (kuşkucuların) veya sahte entelektüellerin önerileri bizi hiçbir yere vardiırmadı. Onlar sadece olayın tek yönünü görürler ve bu yüzden dar görüşlü olma eğilimindedirler. Bir yöne meyilli ya da kısmi bir bakış açısı konuyu sadece karmaşıklaştırır. Herkesin ilgisini muhafaza eden bir Annenin sevgisi gibi, bütünlük içinde düşünebilen geniş bir kalbe ihtiyaç vardır. Bir Anne kolayca affeder. Çocuklarını hatalarına bakmaz, sorunları çözmeye çalışır. Onun yöntemleri öyle derin ve yumuşaktır ki egoyu kıskırtmadan işler.

Egoyu kıskırtmak sadece tepkiyi artırır fakat azaltmaya faydası yoktur. Beşinci çakranın krallığında bu gizemli ego oyunu sürer gider. Herkesin rolünü oynaması gereken sahne üstünde, kendi rolünü oynamayı öğrenen kişi egonun ötesine geçer. Bu sanat Anne ve büyükannelerimizden öğrenilebilir; bizi çocukluğumuzda o kadar sevgi dolu büyümüşlerdir ki onların göz ucuyla bakışları bile bizde kendiliğinden yer etmiştir. O tatlı öğrenim işlevi içinde kırılacak hiçbir şey yoktu. Çocukluk dönemi bitmiş olabilir fakat oyun devam etmektedir, Lord Krishna'nın sihirli flütünün tatlı, sevgi dolu melodilerine kulak verelim ve oyuna şahitlik edelim. Çok eski bir Hint deyişi vardır:

*Tıbbi değeri olmayan, hiçbir bitki yoktur
Bazı meziyetleri olmayan, hiçbir insan yoktur,
Onları bulamamamız, sadece kendi zayıflığımızdır.*

Beşinci çakra insanların ustalıkla, sıkıntılarının üstesinden gelmeyi öğrendikleri Tanrısal Diplomasinin merkezidir. Evrimin bu basamağında, Lord Krishna, Tanrı'nın yüceliğini ilan etmek üzere yeryüzüne indi. Dharmayı, doğruluğun güçlerini korumak için son çare olarak güce başvurulmasına izin verdi. Fakat bu kökten dincilik ve ırkçılık adına vahşet kullanılması ile karıştırılmasın. Lord Krishna'nın zamanında olan büyük Mahabharata savaşı, zamanla en sonunda gerçeğin hakim olduğunu sembolize eder.

Beşinci çakra kalbin muhabbetini ifade eden bir flütür. Tatlı müzik diğer insanları ve öz benliği sevindirir. Bu güç "Murlidar", flütü çalan olarak tanımlanır. Lord Krishna kozmik gücün ana timsali olan flüt çalarken resmedilir. Nasıl çiçek güzel kokma meziyetine sahipse insanın niteliği de tatlılık verebilmektir. Lisan kalbin tatlı melodilerini ifade etmek içindir.

Beşinci çakradan geçen bir çok sinir "hamsa" çakra olarak adlandırılan bir alt pleksusta son bulurlar. Burası altıncı çakradan hemen öncedir. Aklın eğitilmesinden, toplumumuzun bilinç deneyimlerinden, eğitimden ve programlamadan doğan tüm şartlanmalar bu çakrada içten yapılabılır. Bu şartlanmalar sayesinde kişi ölü ve manasız olan şeylere tepki gösterir. Bunların yanı sıra, kendimizi tanımamız ile aydınlanmamızdan sonra bu çakranın açılması bizim kendi şartlanmalarımızı gözleyebilmemize ve de onları düzeltebilmemize olanak sağlar. Ayırt edebilme hissinin gelişmesi işte bu şekilde gerçekleşir. Sürekli uyanıklık ve kendi kendini düzeltme ayırt edebilmeyi olgunlaştırır.

Yüce ezeli varlık bize kolektif bilinç verir. Biz Allah-ü Akbar'ın (Yüce Allah'ın) parça ve kısımlarıyız. Bütün ile bir olmak zorundayız. Evrenin minyatürü olarak görülen insan, büyük evrenin içine uyandırılmalı. Aydınlanmadan sonra kolektif bilinç gerçekleşmiş olur. Kişi diğerlerinin olduğu kadar kendi çakralarını da parmak uçlarında hisseder. Bu deneyim, bizim merkezi sinir sistemimiz üstünde aydınlanmamızdır. Bir efsane ya da kavram değil gerçekleşmedir. Tıpkı bir yumurtanın kuşa dönüşmesi gibi, insan kolektif bilinç olan yeni bir farkındalık boyutunda yeniden doğar.

12-EŞİK

*"Onları söküp atmalı mıyım?"
diye itiraz etti tavus kuşu;
"Sadece gururumu baştan çıkaran
bu görkemli tüyleri."
Dikkat etsin tüm hünerlerine
Arayış içinde olan (çünkü)
Yemi hedeflerken
Tuzağı görmüyor.
İsteklerinizi ve kabiliyetlerinizi
Pohpohlayan egoya dikkat edin.
Yoksa hiçbir zehir yoktur
Hür irade kadar ölümcül olan.*

İnsan çabaları kolektif bilinç ana şalterine bağlanmazsa egoya boyun eğer. İnsanın tüm meziyetlerini kullanması ve geliştirmesi gerekli olmasına rağmen, onların başarılarında pay iddia etmemek tavsiye edilir. Kendimizin sadece toplumsal iyilikler için çalışan kolektivitinin kanalları olduğumuzun farkında olalım.

Evrimin altıncı basamağında üç yüce haberci geldi; Efendi Buddha, Efendi Mahavira ve İsa Mesih. Buddha şefkati öğütledi ve şiddet karşıtı mesajlar verdi. Sekiz katlı yolu vaaz etti. İnsanların nasıl dengelenebileceğini ve orta kanalda, Kundalini'nin evrimi için egonun nasıl artırabileceğini gösterdi.

Efendi Mahavira kendimize karşı şiddet kullanmamayı vaaz etti. Onun mesajı çok ince ve derindi. İnsan düşüncelerinde dahi vahşi olmamalıdır, aklın nezaketi sayesinde süper ego artırılabilir. O aklın, kaba şartlanmalarının nasıl ötesine geçebileceğini gösterdi.

İsa Mesih kendisinin çarmıha gerilmesine izin vererek insanların kendi egolarını fark etmelerine yardımcı olmak için geldi; insanoğlunda büyük bir pişmanlık belirmişti, böylece kendi egosunun canavarlığını görebilmiş ve buda onda alçakgönüllülüğün belirmesini sağlamıştı. Mesih insanı affetti. O "*insan gönülden affedebilmeyi isterse o zaman affedilir*" dedi. O, kendisini çarmıha gerenleri dahi affetti. Biz de affetmeliyiz; kalbimizde barınan kin bizi aşağılara doğru çeker. Affedin ve geçmişi ölümlere bırakın. İsa Mesih'in yeryüzüne gelişi insanlığın Ruhaniyetinin gelişiminde çok büyük bir atımdı, çünkü o insanlığın suçluluğunun çözülmesini sağladı, egosunu arındırdı, affediciliği ve merhameti öğretti ve Ruhun ölümsüzlüğünü ilan etti.

Kolektif evrim sürecinde bir kişinin bulduklarından diğer insanlarda faydalanır. Örneğin bir bilim adamının buluşu tüm topluma fayda sağlar. Herkesin tek tek denemesine ve ispat etmesine gerek yoktur. Benzer şekilde, büyük bir düşünürün akli sayesinde belirginleşen bir fikir, tüm toplum için bir paylaşım alanı olur. Bir kişi tüm diğerleri için kapıyı

aralayabilir. Aynı şekilde, yüce öğretmenlerin ve enkarnasyonların bizim için açtıkları yolları bizim tekrar açmamız gerekmez, çünkü onlar bizim için bunu yapmışlardır. Öyleyse eğer İsa Mesih bir kapı açmışsa, eğer O bizim için acı çekmişse bizim tekrar acı çekmemize gerek yoktur.

Maalesef altıncı çakra, önceki yaşamlarımızın günahlarını telafi etmemiz gerektiği inancı ile tıkanır. İsa bizim günahlarımızı bağışlamak için geldi; bizi affetti, böylece bizim evrimimiz için gerekli büyük bir atılımı gerçekleştirdi. Bu O'nun katkısı idi, bu yüzden O'nu hatırlıyoruz; yoksa O'nun dünyaya gelişinin hiçbir anlamı olmazdı. O bizi affettiği için kendimizi geçmişin sorgusuna çekip suçlu hissetmemize ihtiyaç yoktur.

Affedemeyen insanlar bu çakrada olumsuzluklara yakalanırlar. Bizim affedecek ya da affetmeyecek neyimiz var? Bu şekilde diğer insana ne yapabiliriz ya da yapamayız? Tüm bunlar birer efsane. İçimizde diğeri için barındırdığımız ne varsa bu, aslında sadece bizim evrimimizin önünü kesen, kendi aklımızdaki pisliktir. Bunun yanında affedilmeyen kişi hiçbir etki altında değildir. Affetmemek sadece egoyu körüklemeye yarayan bir oyundur. Egonun üstüne geçebilmek için Hz. İsa'dan merhamet dersi almalıyız. Onun mesajına yönelmeyenler onun söz verdiği krallığa giremezler.

Sahaja Yoga'nın öğretileri bugün psikologlar tarafından onaylanmaktadır. Tokyo'daki Sophia Üniversitesi Oriental Dinler Enstitüsü Müdürü William Johnston'un sözleriyle:

"Hafızada var olabilecek en tahrip edici travmalardan biri bastırılmış hiddet ve affetmeyi rettir. Önceki yaralanmalardan ötürü insanlar diğerlerini kabul etmeyi (sen iyi değilsin) ve kendilerini kabul etmeyi (ben iyi değilim) reddederler ve hissi karışıklıklar içinde son bulurlar. Çoğunlukla sorunun kökü ebeveynlerini sevmeye ve affetmeye karşı bilinçsiz bir isyandır. Ve bu herkesi sevmeyi ve affetmeyi zor kılar, çünkü her zaman karşılaştığımız insanlar üzerine ebeveynlerimizin yansımalarını koymaktayız. İnsanın bilinç aklı affedebilmeyi başarabilir (ve bu da kurtuluş için yeterlidir) fakat bilinç ötesi sevgimizi çok daha az insancıl kılarak geride kalır."

Şefkatin derinleşmiş yönü affediciliktir o da sevgidir. Geçmiş unuttuğumuz zaman yeni açmakta olan bir nilüfer gibi oluruz, güzel kokularımız tüm dünyaya yayılır.

İntikam hissi gerçekten çocukçadır. Büyümeyi reddettiğimiz için sanığı cezalandırma oyununu oynamaya devam ederiz. "Eğer katil kaçmışsa o zaman onun oğlunu asalım." En sonunda intikam hevesi insanın kendisini mahveder.

*Hiçbir intikam hissi tanımayız.
Sevginin göreve geri çağırdığı
Bu tapınağın duvarları içinde,
Kim görevden geri kalırsa
Sımsıkı tutunan dostluğun müşfik eliyle
Bulur ışığın vatanını en sonunda.*

*Burada herkes bir diğere
Karşılıklı sevgi ile bağlıdır,
Ve her günahın affedildiği yerde
Bulunamaz hiçbir hain.
Bu bağın birleştiremedikleri
Layık değillerdir ışığa*

Mozart, Requiem (SonOpera)

İsa Mesih insanlığı Kutsal Ruh gerçeği ile tanıştırdı ve Ruha karşı günahlardan uyararak onun kanunlarını açıldı. Ezeli Kutsal Ruh'un yansıması, Annemizin Sevgisinin gücü dahilindeki Kundalini'dir. Vaftiz ederek, nesillerden beri insan vücudunda uyumakta olan bu gizli gücü uyandırmayı ve aydınlatma vermeyi kastetti. Bingıldak kemiği bölgesi Tanrısal Sevginin her yanı saran gücüne (Brahma Shakti) girmeye olanak tanıyan aralıktır. Gerçek vaftiz onun delinip geçilmesidir. (Brahmarandra) Olumsuz düşünme, kötü alışkanlıklar ve gezinip duran kötü bakışlar bu merkezi rahatsız eder. Görme sınırları bu merkezle ilgili olduğu için, izlemeye dayalı eğlencelerin aşırı olması onun enerjisini dağıtır.

Ne zaman ki hem akıl hem de zekanın ötesine geçilir, o zaman Tanrı'nın krallığına giden kapı olan Agnya çakra Kundalini'nin içinden geçmesi için açılır. Hz. İsa çok önceden sadece çocuklar kadar saf ve masum olanların bu kapılardan geçmesine izin verileceğini söylemiştir.

Tanrı hakkındaki yanlış düşünce ve inanışlarda bu merkezi tıkar. Dindar insanlar dogmatik olduklarında, kutsal kitabın harflerine bağlanıp kalırlar ve peygamberlerin özünü gözden kaçırlar. Kişi Budizm'i değil Buddha'nın, Hıristiyanlık değil İsa'nın Ruhunu takip etmelidir. Boynumuza bir Roll Royce resmi asıp Roll Royce kullandığımıza inanarak bir parmak dahi ilerleyebilir miyiz? Kökten dinciliğin uğruna hiçbir Dünya savaşında dökülmediği kadar kan dökülmüştür.

Kaşların arasındaki nokta üstüne meditasyon yapmak tehlikelidir çünkü bu, çakrayı aşırı yükler ve onu tahrip eder. Gaipten haber veren insanlar, Kundalini'nin yükselişi veya evrim ile ilgisi olmayan doğa üstü şeyleri görmek için yoldan çıkarlar. Yükselmek yerine, bu tip insanlar evrimsel gelişmeye ters yönde, teğet geçerler. Bu, onların fiziksel ve akli sağlıkları açısından çok tehlikelidir.

Kundalini bizim, sayesinde anda olabildiğimiz ve kendimizi orada tutabildiğimiz potansiyel gücümüzdür; böylelikle geçmişe ya da geleceğe doğru çekilmeyiz.

Geçmiş, bizim dikkatimizi emen bizi kendine medyum yapan bir manyetik akım gibidir. Bununla beraber, Kundalini yükseldiği zaman, daha büyük bir manyetik güç teşkil eder ve şu an olan merkeze doğru dikkatimizi emer. Dikkatimiz geçmişte takılıp kaldığı sürece bir terapist faydalı olabilir, fakat biz şu an içinde kendi doğal depomuz sayesinde faal olmaya başlarsak psikolojinin ötesine geçmiş oluruz.

Farz edelim ki akıl maddenin üstündedir. Biz de ne duygular ne de zekayız. Ruh aklın dahi ötesindedir. Bizim çabamız Ruh olmaktır. Her zaman neşeli olduğumuz şu an içinde olmaktır. Orada her an büyük Evrensel Depoya, kolektif bilince yada Tanrı'ya itaat ederiz ve sürekli o seviyede

çalışırız. Fakat şu veya bu şekilde var olmanın gündelik konumu içinde belli bir programdan çalışmaktayız. Ya geçmiş tarafından programlanıyoruz ya da gelecek bir programa yansıma yapıyoruz. Geçmiş yada geleceğin programlanması içinde yaşamımıza önem verip vermemenin seçimi bize ait. Şu an içinde program yoktur. Sadece doğaçlama vardır. Hayatın anlamı sadece biz şu anda merkezlenmiş isek kendini belli eder.

Bir hayvan aklını yansıtmaz fakat insanlar gerçekte var olmayan bir şeyi yansıtabilme yeteneğine sahiptirler. Örneğin bir sanatçı soyut bir şeyi yansıtabilir ve sonra onu tuval üzerine aktarabilir. Bir mimar bir fikri yakalar ve sonra onu bir tasarım olarak geliştirir. Bu güç sayesinde aklımızla oyunlar oynamayı, havada kaleler kurup onları yıkmayı öğrendik. Bu oyun aklın büyük gücüdür. Bu bizim bir çok sınırları aşip, bir çok yönde ilerleyebilmemizi sağlar. Bunun yanında çoğunlukla kendi oyunumuzda kayboluruz ve sonra kendimizi kurtarmaya çalışırız. Bu dram ya da oyun, maya olarak adlandırılır.

Maya egoyla şakalaşır ve onun mantık ve zekasının gölgeleriyle saklambaç oynar. Maya bir rüya gibidir, bir illüzyondur. Örneğin rüya konumunda olayların gerçekleştiğine inanırız fakat uyandıığımız zaman illüzyonlar kaybolur. Aynı şekilde akıl kendi kendisini aldatır. Bazen "öyle olduğuna inandım, olayları yanlış kavramışım" deriz. Vardığımız sonuç mantığa dayalı akli bir çıkarımdır. Bunun yanında mantıki çıkarımın hipotezinin kendisi bir illüzyon olduğundan, zeka da illüzyonun etkisi altındadır. Ancak egonun ötesine geçebildiğimizde hata belirginleşir. Biz Mutlak Gerçeği deneyimlediğimizde yani Ruhı hissettiğimizde mayanın peşesi aşağı düşer. Kişinin zekasına bağımlılığı kaybolur ve olaylara bakış üçüncü bir şahsın ki gibi olur. Bir soğanın cücüğüne vardığınızda onu daha fazla soyamazsınız. Orası mutlak olan noktadır. Akıl bir soğana benzer, ancak tüm nosyon ve kavramlardan kurtulunca, katıksız Ruh parıldar.

Gerçeğin göreceli olduğunu söyleyen sahte bir bakış açısı vardır; "bir kişi için doğru olan, bir diğeri için doğru olmayabilir"; "bu benim yolum, oda senin". Bunlar hep aklın sözcükleridir, bilgisayardan ne çıkacağı ona ne yüklendiğine bağlıdır. Sokrates'in zamanında bir adamın öğreniminin büyüklüğü onun entelektüel ve tartışmacı yeteneği ile ölçülürdü. Bilginler mantıksal olarak bir adamın inek olduğunu ispat edebilirlerdi. Bugünde bir avukatın başarısı gerçeğe değil daha çok onun tartışmacı yeteneğine bağlıdır. Kökten dinciler ve politikacılar bu oyunu çok iyi bilen ustalardır.

Sahaja Yoga buna benzer yeteneklere ya da zekaya bağlı değildir. Hem içte hem de dışta çok ince ve derin bir güç sayesinde işler. İçimizde, Kundalini her harekete cevap verir. Ruhumuzun bilincinin, merkezi sinir sistemini aydınlatmasından dolayı, Ruhumuzun bize kendisini vibrasyonlar olarak belli ettiğini gerçekten hissediyoruz. Dikkatimiz kendi iç benliğimize yöneldiği zaman herkesin Kundalini'si üstüne kayabiliriz. Kundalini'yi, onun doğasını ve diğer insanlardaki konumunu hissetmeye başlarız. Kolektif bilinç işte bu şekilde oluşur ve biz evrensel bir varlık oluruz. Bir süre sonra diğer kişinin kim olduğunu söyleyemeyiz. Sevginin gücü o kadar yücedir ki parmaklarımızın hareketi ile diğer insanların Kundalini'lerini hareket ettirebiliriz. İnsanlığın kitlesel evrimi işte bu şekilde vuku bulmaktadır. Bu şekilde, bu karanlık çağın içinde gerçek, gerçek olmayandan ayrılmaktadır.

İçte ve dışta her çakra doğanın temel bir ilkesini temsil eder. Doğa kanunlarının her hangi bir şekilde inkar edilmesi hemen çakra üstüne yansır ve o parmakta ısı olarak kaydedilir. Bu şekilde tohumlardan yıldızlara, atomdan galaksilere, insanın küçük dünyasından büyük evrene tüm yaratılışın ardındaki gücü deneyimlemek mümkündür. İnsan onun farkına vardıkça, ayırt etme gücüne erişir. Bu, siyahla beyaz arasındaki önemsiz ayırım değil, hayatın kendisinin en değerli niteliklerini ortaya koyan anahtardır. Böylece akli kabuğumuzun dışına çıkar ve hayatı evrensel bir bakış açısından görürüz. Büyük evrimsel işleyişin son noktası olarak bugün, hepimizin bunun farkına varması gereken zaman gelmiştir. Shri Mataji bunu, insanın ebedi arayışının toplu halde vücuda geldiği çiçek açma zamanı olarak tanımlamaktadır.

13-DAİMİ BAĞLANTI

Kundalini tüm çakraların içinden geçtiğinde yedinci çakraya yükselir ve beşinci boyutu açar, beyni aydınlatır ve gerçek benlik hissedilir. Öz benliğin tüm faaliyetleri kutsaldır çünkü o Ruhtan doğmuştur. Akıl ve zekanın ötesine geçilmiştir, ve onlar artık egonun yerine Ruhun aracı olmuşlardır.

Bu bilincin, kendi bilinçliliğini deneyimlediği bir konumdur. Kolektif bilinç ötesi, bilince nüfuz eder. Kolektif bilinç ötesi onun bilince sahip olmadığı anlamını taşımaz. Aslında o gündelik bilinç seviyesini yansıtamadığı ince ve derin bir bilinç seviyesidir. Kundalini yedinci merkezi açtığı zaman, bu kolektif bilinç ötesi merkezi sinir sistemi üzerinde deneyimlenir. Bu bir hipotez ya da varsayım değil, bir gerçeğe gerçektir. Kişi gerçekten Kundalini'nin en tepe merkeze yükseldiğini fark eder ve iç gerilimler çözüldükçe bir ısı hisseder ve bunu takiben müşfik serin bir esinti şeklinde, titreşimler başın üstünde hissedilir. Huzur, sükunet ve neşe hakim olur. Kişi bütünlük içinde bir harmoni konumu hisseder. Bu kendiliğinden olan bir işlemdir. Eğer kişi bunu görsel kılmaya çalışır ya da yansıtmaya çalışırsa o zaman farklı bir tepkiye neden olur. Örneğin duygusal insanlar aşırı duygusal olabilir, kendilerine acımaya veya zevk düşkünü olmaya kayabilirler. Halbuki bu yaşayan bir işlemdir, tohum olgunluğa eriştiği zaman doğal olarak filizlenmeye başlar. William Blake bunu yerinde bir deyişle şöyle tarif eder:

"Sen çiçeklerin ortaya döktükleri değerli kokuları algılıyorsun. Ve kimse anlatamaz nasıl böyle küçücük bir merkezden, böyle güzel tatların geldiğini. Unutulur, o merkezde sonsuzun yayıldığı."

İşin içine giren tek insan çabası tohumu Toprak Ananın içine koymaktır. Benzer şekilde, aydınlanmış bir Ruhun bizim Kundalini'mizi kaynağa bağlamak için uyandırması gerekir. Yükselişimizde O, bizim bocalayan dikkatimizi geçmiş ve geleceğin çıkmaz sokaklarından, düşüncesiz idraki andaki konumunun içine doğru emer. Bundan sonra O kendi bilinci sayesinde kendi kendine çalışmaya başlar. Eğer tıkanıklıklar varsa onları temizler. O sürekli olarak önüne çıkan engelleri aşan ve denize doğru yol alan bir nehir gibidir. Arayış içinde olan kişi her şeyi ona bıraktığı zaman, o kaygıların üstesinden gelir. Sonrasında insan, önceden kabul edilen hiçbir fikir ya da nosyon olmaksızın içinde yaşayan bu gücün hayat veren deneyimlerinden neşe duymaya başlar. Kendi yükselişini oluşturdukça gerçek bilginin incilerini tek tek bulmaya başlar. Bunun yanında şüphe duyan bir akıl yükselemez.

"Fakat cahil olan, inancı olmayan, şüpheli bir tabiatı olan kimse yok olur. Şüphe eden can için ne bu hayat ne sonraki hayat, ne de mutluluk vardır."

Bhagavad Gita (IV:40)

Bu merkez süptil bölgelerde (pithalar) tüm diğer altı merkezi kapsar. Kalbimizde oturmakta olan Ruhumuz, başımızın üstünde tam ortada yer alır. Burası Kundalini tarafından delinip geçen, dikkatin Ruh ile birleştiği, Yoga ya da bütünleşme yeridir. Kundalini uyanmadan önce

çakrallardaki enerji sınırlıdır. Fakat birleşme gerçekleştikten sonra sınırsız olur. Çünkü Kundalini'nin altın ışınları orta kanaldan Ana Kaynağa doğru yükselirken tüm çakraları bir tespih gibi ipe dizer. Örneğin bir depodaki su bozulabilir ya da bitebilir, fakat sonsuz bir kaynakla bağlantılı olan kaynak suyu her zaman taze kalır ve hiç bitmez. Bu bağlantı, En Yüce Ruhun Kaynağının tanınmasının her şeyin ötesindeki deneyimini oluşturur. Bu da var olan her şeyle birdir. Bu birleşim tamamlanmış bütünlüktür. Hiçbir şekilde bir trans konumu ya da pasif bir bilinç dışı algılamaya değildir, aksine neşenin dinamik bir konumda hissedilmesidir. Bu, doğaçlamanın tepkileri ve düşünmeden hareket edişe karşıt olarak aktığı bir konumdur. Bu en yüksek Ruhani deneyim içinde fark edilen, mutlak gerçektir. Her türlü var oluş nosyonunun veya onun inkarının, spekülasyonların ya da hayal gücünün ötesindedir. Bu kolektif bilinç ne şekle ne de egoya sahiptir. Nedensizdir.

İnsan bütünlüştür kolektif bilincin içine girer ve o bilincin bir aynası olur. Kundalini'nin altın ışınları insan beyinde yeni boyutlar uyandırır. İnsan beyi evrensel kanunları yöneten kolektif bilincin bir bilgisayarı olur. Bireysel nosyonlar, bağınazlık ya da egoya yer kalmaz; birey bütünü bir parçası haline gelir. Birleşme ve bütünlük doğal olarak bunu takip eder. Titreşimler sayesinde çaba sarf etmeden en ince ve derin iletişim seviyesine adapte oluruz. Egonun üstüne geçildiği için aklın yansımalarından uzak, güzelliğin gerçeğinden neşe duyarız. Bu noktadan bakınca diğer her şey bir oyun olur. Maya artık egemen değildir. Gerçeğin değişmez farkındalığı sayesinde ego özdeşleştirmelerinin yanıltıcı tabiatı apaçık ortaya çıkar. Bu konum içinde kendisi güçlenen kişi, faal hayatın içinde bu aydınlanmış bilinç seviyesini sürdürür.

İnsan bilinci sonsuzluğa akort edildiğinde oda sonsuz olur. Azizler bunu şiirsel bir dille, "aşığın sevdiği ile birleşmesi" olarak tanımlamışlardır. Buddha bunu boşluk olarak adlandırdı, Mahavira Nirvana dedi, Vedalarda Moksha diye bahsedildi ve İsa ondan Tanrının Krallığı olarak bahsetti. Aziz Jnanadeva şöyle tarif etti:

"Kundalini En Yüce Brahman onu içine çekene kadar kendi gücünü muhafaza eder. Kendisini Brahmarandra'da (bingıldak kemiği bölgesi) sabitleyerek, kollarını "Ben Yüce Brahman'ım, (Mutlak olanım) " nosyonu şeklinde açar ve Yüce Brahman'ı kucaklar. Beş elementin perdesi bundan sonra düşer ve her ikisi de, yaşam rüzgarı ve en Yüce, vücutça birleşirler ve boşlukla beraber en Yüce Brahma'yla birleşerek kendilerini onun içine çekerler. Nasıl deniz suyu bulutlar tarafından arındırılıp kendisini nehirler ve derelere yağdırır ve en sonunda da tekrar denizle buluşursa, aynı şekilde bireysel Ruh insan şeklinin yardımıyla En Yüce'nin içine girer ve onunla birleşme sağlar.

Ondan sonra "bilginin mevzu" diye bir şey kalmaz ve daha fazla söylenebilecek her şey boşunadır. Kelimelerin geri döndüğü, tüm hayal gücü ve fikirlerin yok olduğu, hatta en uzak dokunuşun ya da düşünce ulaşımın yaklaşmadığı o sahne, sahnelerin en güzeldir. . . O başlangıcı olmayan, sınırsız Yüce Ruhtur. Ve şüphesiz kainatın en temel tohumudur, Yoga çalışmalarının en son amacı ve neşeyle dolu bilinç; tüm şekiller özgür kılma konumu, tüm başlangıçlar ve sonlar, hepsi orada son bulmuştur. . . Sonuna kadar azimle çabalayanlar öz benliğin şekline kavuşurlar ve en son amaca ulaşırlar.

Ondaki ses, parl ltı ve haşmet, hepsi algının ötesindedir. Orada artık aklı fethetmek ya da rüzgarı durdurmak ya da derin düşüncelere itimat etmek diye bir Şey kalmaz. Aynı zamanda orada hayaller ve fikirler de yoktur. Bu konum aslında tüm kaba elementleri eritmek için bir kalıp sayılmalıdır. ”

Shri Jnanadeva'nın (1275-1297)
Jnaneshvari'si vs. 15

Bu insanın, En Yüce Ruhun kendi kendine faal olan doğası kendisini açığa çıkarmak, kendisinden haz duymak, varoluş-bilinç-neşe olan Tanrısal Sevginin Her Yanı Saran Gücünü algıladığı, öz bilinç konumudur.

14. TANRISAL VİBRASYONLAR

Kolektif kozmik modeller, titreşimlerin çeşitli kombinasyon, permütasyon ve gruplaşmalarından oluşan bir ritmik dans gibidir. Hiç bir şey statik değildir, her şeyin titreşimleri vardır. İnsan vücudundaki her hücre titreşimler yayar ve emer. Tüm enkarnasyonlar bu titreşimlerden bahsetmişlerdir. İsa Mesih onları "Kutsal Ruhun Serin Rüzgarı" diye tanımlamıştır. Adi Shankacharya "saleelam chaitanya" yani serin vibrasyonlar içinde kendini kaybetmişti. Aziz Jnanadeva detaya iner:

"Yaşam rüzgarı Kundalini'den çıkar ve vücudun hem içinde hem dışında serinlik hissi yaratır."

Bu deneyim Sahaja Yoga meditasyonlarında ispatlanır. Kundalini başın tepesindeki bingıldak kemiğini delip geçtiğinde aynı serin esinti başın üstünde ve parmak uçlarında hissedilir.

Sahaja Yoga teknikleri sayesinde titreşimleri hissetmek, kendi çakralarımızın ve diğerlerinin çakralarının konumlarını hissetmek mümkündür. Aynı zamanda hasarlı çakralara titreşimler yöneltmek ve onu iyileştirmekte mümkündür. Bir çok karmaşık insanda sel gibi ilk titreşim akımından sonra Kundalini'nin çakraları onarmak için geri çekildiği gözlenmiştir. Sahaja Yoga'da titreşimlerin tüm bilgileri ücretsiz olarak verilir. Kendisini geliştirince bir Sahaja Yogi zorlanmadan diğer insanlara, Kundalini'lerini yükselterek aydınlanma verebilir, çünkü çakraların her biri karşılığı olan parmak uçlarında hissedilebilir.

Diğer insanların ağlarına yakalandığımız zaman dahi titreşimsel bilinç ile kendi dengemizi sağlamamız mümkündür. Bir kere kendi titreşimlerimize karşı hassas olmaya başladığımız zaman, eğer dışarıdan bir şey titreşimlerimizi rahatsız ediyorsa, yer alan değişimi gözleyebiliriz. Örneğin, sıcak titreşimler yayan biri ya da bir grup insanla berabersek sükunetimizi rahatsız eden etkileri fark ederiz. Sıcak titreşimler negativitenin bize nüfuz etmeye çalıştığını ifade eder. Bizim korunma mekanizmamız bizi bu olumsuz etkilerden korumak için harekete geçer. Tıpkı vücudumuzu ters hava akımlarından koruduğumuz gibi, titreşimlerimizde olumsuz etkileşimlerden koruruz. Bu yüzden titreşimleri anlamak, onlarla uyum içinde olmak için gerekli hassasiyeti geliştirmek ve onların şifrelerini çözecek yöntemleri öğrenmek önemlidir. Bu Sahaja Yoga'nın meta bilimidir.

Shri Mataji'nin insanlığa değerli armağanı olan Sahaja Yoga'da meditasyon konumumuzu düzeltebilmenin ve titreşimlerin yardımı ile çakralarımızı kuvvetlendirmenin bir çok yolları vardır.

Dr. B. Bhattacharya "Kozmik Işın Terapisi Bilimi" adlı kitabında şöyle der: Bir kişinin fotoğrafı kişinin kendisi ile aynı titreşim kümesine sahiptir ve bu yüzden, meydana getirilen ve hastanın fotoğrafına odaklanan kozmik ışın anında doğal ışık hızı ile seyahat eder ve ilgili kişiyi tanıyarak onu sarar. Bu kozmik ışın hemen kişideki uygun bölgede çalışmaya başlar, tıpkı Yüce Shri Mataji Nirmala Devi'nden ve onun fotoğraflarından yayılan serin esinti gibi. Bu, Dr. Bhattacharya'nın bir insanın fotoğrafı onun titreşimlerini taşıy diyen buluşunu tasdik etmektedir. Sahaja Yoga'nın bu

yeni titreşimsel bilinci içinde bir kişinin problemini onun fotoğrafından anlayıp çözebilmek kolaylıkla mümkün olmaktadır.

15. MEDİTASYON

Meditasyon belirsiz, anlamı oldukça gevşek bir terim halini aldı. Meditasyon tarif edilemez, öyleyse arayış içinde olanın maksadını inceleyelim. Amaçlar çeşitlidir, terapik faydalar sağlamaktan Ruhani bazı kavramları fark edebilmeye kadar. Genellikle meditasyon bütünle bir olmayı amaçlar. Bu bütünün algılanışı tamamen öznedir fakat o Tanrı, babanız ya da kolektif bilinç olarak adlandırılabilir.

Arayış içinde olan şüphesiz Tanrı hakkında kitaplar okumuş, O'nu öven şarkılar duymuştur fakat onu nasıl hissedebilir? Apaçık cevap meditasyondur. Fakat nasıl meditasyon yapmalı? Sahaja Yoga meditasyonu insanın kendi Ruhunun frekansına uyum sağlamasını öğreterek bu deneyim yolunda çaba sarf eder. Başlangıçta insan bu bağlantıyı hemen kuramayabilir fakat düşüncesiz idrak konumunu dönem dönem deneyimleyebilir. Düzenli meditasyon yaparak bu konum yavaş yavaş sürekli olmaya başlar. Tüm çakralar tam çalışır konuma geldiğinde Kundalini yedinci merkezde yerleşir ve merkezi sinir sisteminizi aydınlatır. Bu sayede Ruhani varlığımızın, tamamı ile farkına varırız. Biz Ruh oluruz. Meditasyonun başarısı ve bizi taşıyacağı yer budur. Yine de, bundan önce nelerin meydana geldiğini araştıralım.

Sık sık kendimizle yüzleştığımız dönemlerde değişik Ruh hallerinin bizi etkilediğini fark ederiz. Bunları belirleyen nedir? Eğer günümüz iyi geçmişse, meditasyon için gözlerimizi yumduğumuzda tatminkar hissederiz ve meditasyonumuz çok iyi olur. Eğer karmaşık hisler içindeyseniz, aklımız huzursuz ise bunlar meditasyonumuza yansır. Bu Ruh halleri ego ya da süper egodan kaynaklanır çünkü Ruhun değişikliği yoktur.

Meditasyon için gözlerimiz kapadığımızda aniden düşüncelerin yayılım ateşine tutuluruz. İlk basamak seyirci konumunu farz etmektir. Bırakın düşünceler gelsin ve gitsin. Tıpkı yol kenarında durup arabaların gelip geçmesini izlemek gibi. Zamanla iki düşünce arasında bir boşluk belirir. Daha sonra bu boşluk daha da genişler. Sonraki basamak bu düşüncesiz idrak boşluğu içinde kalabilmektir. Dikkatin odağı düşüncelerin geçiş töreninden arada genişlemekte olan boşluğa kayınca, insan aklın bilinçaltını izlemeye başlar. Bu bilinçli olarak izlendiğinde artık dikkatin oraya çekilmesi durur.

Başlangıçta geçmişin takıntılarından acı duyabiliriz, fakat yavaş yavaş onların izlenmesi sayesinde üstesinden gelinir. Örneğin bir şok yada trajedi derin bir yara açmış olabilir. Onun üstünde ne kadar çok durarsak, o kadar çok hükmeder. O trajediyi ve onun acılarını yaşayarak melankolik bir tabiata bürünebiliriz. Doğuştan gelen tabiatımız kozmik güç ile ayındır, fakat ikinci tabiatımızı kendimiz elde ederiz. Benzer şekilde, çocukluğumuzdaki bazı askılar veya acılar ikinci tabiatımızda karakteristik izler bırakmış olabilir. Korkuların, travmaların ve ileri yaş tuhafıklarının çoğu aklın derin hücrelerinden ortaya çıkar. Meditasyon esnasında insan bu kalıpların bilincine varır ve aynı zamanda da onları düzeltecek gücü elde eder. Bu başkasının bizim için yapabileceği bir düzeltme değildir. Herkes bunu kendisi için yapmak zorundadır.

Meditasyon konumu geliştikçe, dikkat çok keskin ve akıl süptil olur, kişi aklın bezi üstüne kaydolanları ve onun yarattığı tepkinin kabarcıklarını

anında gözler. O anda ayırt edici gözlemin gücü ile etki nötralize edilir ve bilinç altına geri çekilmez. Bunun yanında geçmiş şartlanmaların açtığı çentikler Kundalini tarafından tedavi edilir. Köşeleri yumuşatmak için Kundalini titreşimlerini çeşitli ritmik hareketlerle yayar. Onun titreşimleri hem çakraları ısıtır hem de onları saflaştırır. Meditasyonda düşüncelerin içeriği çok önemli değildir. Kişinin dikkati en önemli faktördür. Kavramalar ve imajlar ortaya çıksa da bunlar meditasyonun son amacı değildir. Meditasyonu rehberli görselleştirme teknikleri, gündüz düş görme, kendi kendine gizli eğitsel teknikler, hipnoz veya psikiyatrik-psikofizyolojik-rahatlama tedavi terapisi gibi şeylerle eş tutmamalıyız. Meditasyon, hem kategorize etmeden hem de önceden tespit edilen alışkanlık, seçici gaflet veya seçici algılamadan kaynaklanması muhtemel şeyleri deneyimlemeden deneyimlemeyi öğrenme yoludur.

Dikkat Sahasrara'da (beyindeki limbik bölge) olarak uyumak en çok rahatlatan şeylerden biridir. Böyle bir konumda dikkat bilinç altı bölgesinden gelen düşüncelere kaymaz. Uyku çok derin olur ve kişi tamamen dinleşmiş olarak uyanır. Uyku süresi kısa olabilir fakat Ana Kaynak ile (yani Tanrısal sevginin her yanı saran gücü ile) düzgün, kesintisiz bir bağlantı sayesinde piller çabuk şarj olur. Bu bağlantı eğer gün boyu sürerse, yorulma olmaz. Böyle bir konumda insan bir şey yaptığına dair bilinç geliştirmeyi. Sadece her şeyi sanki görünmeyen bir orkestra şefi güzel bir orkestrayı yönetir gibi yönetmekte ve bizde sessizce ondan neşe almaktaymışız gibi gerçekleşir.

"Ben yapıyorum" bilinci insanı aşağı çeker. "Ben" bilinci akli ve fiziksel yorgunluğa neden olarak uyarıcı bir nispet kazanan akli heyecan dalgaları yaratır. Heyecan konumu içinde ana kaynak ile olan bağlantı kopar ve bireyin kendine gelebilmesi sempatik sinir sistemlerinin ortaklaşa enerji temin edebilmesine dayalıdır. Sık sık aşırı koşullar içinde sempatiğin enerjileri boşalır ve birey kendini toparlayamaz. Sahaja Yoga teknikleri ilk önce Ana Kaynak ile hayati bağlantıyı kurarak bireyin kendine gelebilmesini kolaylaştırır. Bu, bireyin Kundalini'nin uyandırılması ile aydınlanma verilmesi sayesinde dengeye ya da merkeze getirilmesi ile olur. Birey böylece kendine gelmesine yardımcı olması için ana güç kaynağına başvurabilir. Aydınlanmadan sonra insan meditasyonun bir olma konumu olduğunu fark eder. Yapan yoktur. Meditasyon yapmayız, meditasyonda olabiliriz. Bu da olağan hayat akışından kaçmayı gerektirmez.

SAHAJA YOGA MEDİTASYONU ÜZERİNE KLİNİK BULGULAR

Değişik meditasyon grupları üstünde yapılan bir çok deneyler meditasyon uygulamasının nörotik depresyonlarda, heyecanda, asabiyette ve hipertansiyonda azalmaya eşlik ettiğini ortaya çıkarmıştır. Öz kontrol artar, kendi kendine tatmin ve mutluluk artar. Prof. U. C. Rai'ye göre (bkz. Medical Science Enlightened/Aydınlatılmış Tıp Bilimi, Prof. U. C. Rai)

Stres faktörlerinin teskin ediciler gibi uyuşturucularla kontrol altına alınması onların yan etki ve alışkanlık yapan niteliklerine rağmen uygulanmaktadır. Yine de, bu ciddi stres problemlerinin ele alınmasında uzun süreli tatmin edici bir çözüm değildir. Böylece meditasyon vs. gibi çeşitli rahatlatma teknikleri vücuttaki stres etkisini azaltmak için denenmiştir. Son zamanlarda, H. H. Shri Mataji Nirmala Devi Sahaja Yoga'nın kolay öğrenilen ve tatbik edilen ve aslında kendiliğinden, çaba sarf etmeden işlediğini göstermiştir. Sahaja Yoga iç teknolojiye dayalıdır. Serin esintinin avuçlardan başın tepesine kadar algılanması Kundalini'nin uyanışını onaylamaktadır. Kundalini'nin uyanmasından sonra birey kendini tanıma (aydınlanma) ve düşüncesiz idrak (vücut ve aklın derin rahatlaması ile neşe dolu bir konum) konumuna gider. Bu iletişim dahilinde Sahaja Yoga'nın kalp atış hızı, kan basıncı, galvanik deri rezistansı, kan laktik asit ve idrar vanillil asit üzerindeki bazı etkileri, Sahaja Yoga'nın stres üzerindeki etkisini tanımlayabilmek için araştırıldı.

Sahaja Yoga'yı uygulamanın hem eğitilenlerde hem de ilerlemiş Sahaja Yogilerde sempatik ve parasempatik tepkiler arasında bir denge konumu sağlayarak önemli fizyolojik değişimler meydana getirdiği sonucuna varıldı.

Genellikle stres durumlarında görülen sempatik baskısının son bulunduğu görüldü. Böylece Sahaja Yoga bireye stresten kurtulmada ve bu sayede stres bozukluklarını önlemede yardımcı olur. ¹

Son zamanlardaki çalışmalar meditasyon esnasında aşağıdaki değişimleri ortaya çıkarmıştır. ²

- 1-Meditasyona başlandığında alfa genişliği artar.
- 2-Meditasyonda daha sonra teta aktivite dizileri meydana gelir, bunlar genelde alfa ile iç içe karışmıştır.
- 3-Derin meditasyon esnasında ya da "Samadhi'de yüksek frekanslı beta patlamaları meydana gelir.
- 4-Kalp atış miktarında, solunum hızında, oksijen tüketiminde, galvanik deri rezistansında önemli ve dramatik azalma ve başın tepesindeki serin esintide artış.

¹ Yeni Delhi,Sucheta Kripalani Hastanesi Fizyoloji Bölümü eski başkanı Prof.U.C.Rai'nin "The International Medical Science Academy" dergisi Vol.2 Mart 1988 sayısında Sahaja Yoga'nın insan vücudu ve akl üzerindeki etkileri ve stres bozukluklarının önlenmesindeki rolü üzerine bilimsel araştırmalarının yayımı.

² Dr.Deepak ve Dr.Sandeep Sethi'nin "Psikosomatik rahatsızlık hastaları üstünde Sahaja oga Uygulamalarının Etkileri" ve "Sahaja Yoga sayesinde Kundalini Uandırılmasının Fizyolojik Etkileri"(ikinci yayın doktora layık görülmüştür.)

16-ANNEYİ İZLEYİN

*Anlatılabilecek olan Tao
Mutlak Tao değildir
Ona konulabilecek adlar
Mutlak adlar değildir
Adsız olan cennet ve dünyanın başlangıcıdır
Ad verilen ise her şeyin Annesidir*

Evrenler birbiri ardına doğuruluyor. Her sebep bir Anne'dir, onun etkisi ise çocuk. Etki doğduğu zaman, o bir sebeple hamile kalır ve Anne ve Çocuğun muhteşem etkilerini doğurur. Bilim DNA'nın şifrelerini çözdükçe, belki bir gün Ezeli Anne ve Onun çocukları arasındaki gizli bağı da öğrenebilir. Yolu soran birine Ramana Maharshi "Geldiğin yoldan geri dön" diye cevap vermiştir.

Bu, ebedi neden ve sonuç zinciridir. Onun kökü Matris (rahim), Ezeli Anne ya da İsa'nın ifadesi ile Kutsal Ruh (Ruh-ul Kudüs) olarak tanımlanır. Hatta İsa'dan, Vedalardan, insan yazmayı bilmeden bile önce, insanın içindeki zeka onu Anne Güç, "Adi Shakti" olarak tanıdı. Son Valley kazılarındaki son bulgular Anne Güce 30. 000 sene önce tarih öncesi çağda tapınıldığının kanıtlarını ortaya çıkardı. (1980'de Prof. J. Desmond Clark, Berkeley Univ. and Prof. G. R. Sharma, Allahabad Univ. Tarafından yapılan kazılar. Son Valley bölgesi Madhya Pradesh, Hindistan)

*İlk önce deniz vardı
Her şey karanlıktı
Güneş, Ay,
İnsanlar, hayvanlar, bitkiler yoktu
Deniz her yerde idi
Deniz Anne idi.
Anne insanlar değildi.
Hiçbir şey, hiçbir şey de değildi.
O Ruhuydu
Tüm gelmesi gerekenlerin
O düşünceydi
Ve hafızaydı*

Kogui Mitolojisi, Kolombiya

Başlangıçta hepimiz Annelerimizden doğarız. Sonunda da Toprak Ana'ya döneriz. İnsanın Ruhaniyeti bu gerçeklerin tam anlamı kucaklanmazsa tamamlanamaz. Bilim adamlarının ortak atamızı bulduklarını iddia etmeleri şaşırtıcı değil. 200. 000 sene önce yaşayan ve tüm insanlığın taşıdığı çabuk iyileşen, esnek genler, bırakan Anne.

Şüphesiz Tanrı birdir. Bununla beraber. O aktif ve pasif olarak çift nitelik taşır. Onun faal şekli Yaratılışın Rahmidir. Bunu tanımak insanın

bilinç ötesine en derinden kazınmıştır. Tarihin kısa anları içinde bunu fark etme insan bilincine nüfuz etmiştir. Hindular her zaman Ona Ana Tanrıça olarak ibadet ederken, Yunanlılar Tanrıça Atina'yı yücelttiler. Meryem Ana'da aynı tanımanın devamıdır.

15 yy. 'ın sonuna kadar, Madonna her yerde görülmekteydi. Bu popüler akım bir tarihçinin tanımladığı gibi Bakire Meryem'i şifa dağıtıcı, sevgi, hayırseverlik ve şefkat simgesi olarak resmetti. Onu takip edenler Meryem Ana'yı duygusal olarak tamamen erkeksi teslisin üzerinde tuttular. Gotik Katedrallerde kazınan Meryem'in gospelinin "Bizim Hanım Efendimiz"e adanması kiliseyi onun kutsallığını kabul etmeye zorladı. Onu doğumu büyük bayramlarla kutlanmaya başlandı. Bu kiliseye bir tehdit oluşturduğu için kilise papazları tekrar onu gözden düşürmeye teşebbüs ettiler.

MERYEM NİHAİ İYİLİĞİ SEMBOLİZE EDER

İnsan bilinci düşüncenin daha soyut bölgelerine kaydıkça, son zamanlardaki "Dişi Prensip" Kavramına önderlik eden Tao'cu Yin ve Yan kavramına bağlandı.

Bazen şekli olmayan da, Gerçeğin tanınmasını kolaylaştırmak veya belli görevleri yerine getirmek için bir şekil farz edebilir. Bu yüzden milyonlarca Hindu'nun Sita, Radha gibi kişiliklerde dişi prensibe ibadet etmeleri veya batıda Meryem Ana'ya ibadet edilmesi şaşırtıcı değildir.

Eğer tarih tüm yönleri ile tekerrür ederse, aynı prensip neden kendini tekrar belli etmesin? İsa "Size bir danışman, avutucu ve kurtarıcı göndereceğim. . . Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek." Dediğinde ne demek istedi? Bunu belli belirti ve kehanetlerin ışığı altında gelecek bölümde inceleyelim.

17-SONSÖZ

Aşağı yukarı İ. Ö. 500 yıllarında sıkıntılı bir dönemde Lord Krishna Dharma'nın alçalmasına engel olmak için geldi ve Bhagavad Gita'da şöyle dedi:

"Her ne zaman doğruluk azalıp günahkarlık artarsa işte o zaman ben kendimi ortaya çıkarırım."

Ve doğrusu karanlık çağda 2. 000 sene önce İsa Mesih insanlığı kurtarmak üzere geldi. O da

"Baba'ya dua edeceğim ve O sizi teskin edecek yeni birini gönderecek ki O sizle sonsuza dek kalacak" dedi.

Baba kendini tanıyarak aydınlanmış olanların içinde ebedi Ruh olarak sürekli yer alır, aydınlanmış her can buna şahitlik edebilir. Böylece birey Ruhani gerçek olan kolektif varlığın bir parçası ve kısmı olur. Bu bağlantı Hz. İsa'nında müjdelediği ve Kuran'da da Kıyamet Günü olarak tanımlanan Hindu felsefesindeki ikinci doğum ya da dwi-jaha veya gerçek vaftizdir.

"O sizi tek bir Ruh olarak yarattı ve tek bir Ruh olarak size tekrar hayat verecek" (Kuran 31-28) .

Bu ebedi hayattaki kolektif bir bilinç değil de nedir?

"O günde ağızlarını mühürleriz, elleri konuşur ve ayakları yaptıklarına şahitlik eder." (Kuran, 36-65)

Vücudun uç noktalarındaki hislerin gizli anlamı sayesinde yayılan titreşimsel bilincin sözsüz lisanı bu şekilde tarif edilmektedir.

"Her insanın boynuna işlediklerini dolarız ve kıyamet gününde açılmış bulacağı kitabıyla yüzleştireceğiz."

"İşte senin kitabın; oku, bugün senin kendi Ruhun seni hesaba çekmeye yeter."

(Kuran, 17:13-14)

Bu Kundalini'nin kendisinin nasıl kendi tarihçesini kaydettiğini ve nasıl bizim kendimize yüklediğimiz yaraları taşıdığını anlatır.

Bu Ruhani gerçeklerin kendisini modern dünyaya belli edeceği aydınlanmış kahinler ve azizler tarafından eski zamanlardan beri kehanet edilmiştir. Amerika'da Jeanne Dixon gelmekte olan Avatar'ın (Tanrısal enkarnasyonun) doğumunu 1924 gibi olacağını tahmin etmişti. (Shri Mataji Nirmala Devi 21 Mart 1923'de doğmuştur.) İngiltere'de William Blake şiirlerinden gelmekte olan çağı kehanet etti, *"Tanrı'nın İnsanlarının ermiş (peygamber) olacakları, diğerlerini ermiş (peygamber) yapacak güçle donanacakları zaman"* (Sahaja Yogilerin diğer insanlardaki guru tattwaya (prensibe) aydınlanma verişleri.) Blake tarafından özellikle belirtilen bir çok yerin Sahaja Yoga'nın İngiltere'deki gelişimi ile çok yakından bağlantılı olduğu ortaya çıkmıştır, özellikle de ilk aşramın kurulduğu Vale of Lambeth (Lambeth deresi) ve Shri Mataji'nin yaşadığı çeşitli yerlerle ilgili diğer semtler.

Eski astrolojik tahminlerin yazarları içinde en büyük öğretmen 2000 seneden fazla bir zaman önce yaşamış olan Brigu Rishi'dir. Nilüfer yapraklarına yazılmış olan iki büyük eseri Brigu Samhita ve Nadi Granth'ta biri insanın doğumunda yıldızların kombinasyon ve permütasyonlarına göre onun horoskopunu, diğeri de geleceğin dünyasında Ruhani önemi olan olayları anlatır. Günümüzde Altın Çağı arayan bunca insan varken ve birçok kendi kendini tasdik eden öğretmen ve gurular arayış içinde olanları çekebilmek için piyasaya her türlü ürünlerini sürüyorlarken bu modern gerçeklere karşı eski kehanetlerde verilen açıklamaları hesaba katmamız bize yardımcı olur. Böylece Hz. İsa tarafından danışman, avutucu ve kurtarıcı olarak tanımlanan ve günah ve yargı ile ilgili her şeyi öğretecek olan enkarnasyonu tanıyabiliriz. Bir çok kimse bu enkarnasyonun dışı prensibin, Kutsal Ruh'un ya da Hint kültüründeki Adi Shakti'nin bir ifadesi olacağını önceden bildirmişti.

Bu eski yazıtlar Shri Mataji'nin modern çağın kurtarıcısı olarak gelişinin kanıtlarıyla dopdoludur. O'nun kişiliği, öğretileri ve verdiği Nirmala Vidya bu kehanetlerin gerçekleşmesidir. Bu alametlerin en belirginlerinden biri Brigu'nun 300 sene kadar önce Bujander adlı başka bir aziz tarafından Marathi yorumu ile basılmış olan Nadi Granth'ında yazılıdır.

Nadi Granth'a göre 1970'de insan bilincinde yeni bir değişim (transformasyon) başlayacaktır (Sanskrit karşılığı Manvanter). Vaivastav (Kali Yuga'dan önceki dönem) ve Kali Yuga (karanlık çağ) sona erecek, bundan sonra insan en Yüce Gücü (yani Ruh) ile yönetecektir. 1922'de bir Yogi'nin ölümünden sonra (Venkataswami) yüce bir Maha Yogi doğacak. Bu Maha Yogi Kutsal Ruhun bir enkarnasyonu olacak ve Tanrı'nın (Parabrahma) tüm güçleri onda vücut bulacak, yani O Tanrısal güçleri kontrol eden biri olacak. Bu Yogi yapma ya da yapmama Shakti'sine (gücüne) sahip olacak (kartrum akrtrum shakti).

Önceki çağlarda azizler, gerçeği arayanlar mokshanın neşesine ulaşabilmek için adanmışlığa (bhakti), bilgiye (gyana), Patanjali Yoga ve bunlara benzer farklı yöntemlere yönelmek zorunda idiler. Böylece hayatlarının gerçek anlamlarını gerçekleştirebildiler ve kalplerindeki anlamı bulabildiler. O günlerde insanın uyumakta olan Kundalini enerjisini uyandırabilmek ve gizli enerji merkezlerinden yukarıya çıkarabilmek için çok ciddi çileler çekmesi gerekiyordu. Fakat Maha Yogi tarafından öğretilecek emsalsiz yöntemin lütfü ile, arayanlar kendiliğinden yaşam süreleri içinde mokshanın neşesine ulaşacaklar, ve Kundalini'nin yükselişini görebilecekler (Bujander'in Marathi yorumundaki deyiş "hytasa desi, hyatsa dola"). Samadhi'ye (insanın kendisini bir mağaraya kapayıp orada meditasyon esnasında ölmesi) çekilerek vücudu bir kenara bırakmak gerekmeyecek. Bunun yanında Yoga sayesinde insan ölüme karşı bile zafer kazanabilecek. Ne vücudu terk etmeye ne de tekrar doğumu düşünmeye gerek olmayacak. Bu Yoga sayesinde aydınlanan kimse yiyecek, giysi veya barınmak için endişelenmek zorunda kalmayacak. Hastalıklar ve akli rahatsızlıklar tamamen yok olacak ve bu insanlar artık hastane olarak bilinen kurumlara ihtiyaç duymayacaklar. Onlar süptil bir bünye geliştirebilecek güce ve diğer pek çok güce sahip olacaklar. . .

Bu kehanetlerin her biri Shri Mataji Nirmala Devi'nin hayat süreci içinde gerçekleşmiş ve gerçekleşmektedir. O Hindistan'ın coğrafik olarak

ortasında bulunan Chindwara adlı bir tepe istasyonunda 21 Mart 1923'te tam öğle vaktinde doğmuştur. Bugün aynı zamanda gündüz ve gecenin eşit uzunlukta olduğu bahar gün dönümüdür. Mayısın başında 1970 yılında Shri Mataji, sayesinde aydınlanmanın zahmetsizce ve çileler çekmeden, yaşarken ölmeden başarılabilirdiği Sahaja Yoga yöntemini başlattı. Ruh şahit konumunda kendini belli eder ve insan isteklerini ve arzularını bağımsızlık sayesinde fetheder.

Binlerce insan Kundalini'nin yükselişini ve Shri Mataji yedi merkezini kutsal güçlerini uyandırırken farklı çakralarda Kundalini'nin atışını gördü.

C.G.Jung kendisinin ve hastalarının rüyaları ve içgüdüleri sayesinde gözlemediği ve herkes için müşterek olan kolektif bilinç ötesinden bahsetti. O, bu kolektif alana sadece aydınlanmanın, kolektif gerçeği gizleyen ve onun kolektif bilinç içinde tanınmasını önleyen yanlışların ve sanıların terk edilmesinin getireceği bir olgunlaşma işlemi ve yeni bir bilinin açılması ile ulaşabileceğini biliyordu ve bunu öğretti.

Sahaja Yogiler bunun Kundalini'nin nasıl kendi tarihçesini kaydettiğini ve kendi kendimize açtığımız yaraların izlerini taşıdığını tarif ettiğini belirler. Aydınlanmadan sonra tüm bu bilgiler açık bir kitap halini alır ve konunun açılmasına yardımcı olur.

Kişi kendi aydınlanmasını diğerlerine de bunu vererek oluşturduğunda gelir, yiyecek, barınma gibi maddi problemlerin de mucizevi şekilde çözüldüğü bir gerçektir. Bunu bizler görüp deneyimledik. Bu gerçekten böyle olmaktadır.

Bu bilinç dengeler, ılımlaştırır ve insani sorunlarını iyileştirir ve insanlığı Tanrı'ya bağlar. Tartışma entelektüelleştirme ya da felsefeye dökmek ile değil ancak Kundalini'nin uyanması ile buna ulaşabilir. Kendiliğinden olan, birey tarafından çaba sarf etmeden gerçekleşen canlı bir oluşumdur. Tek ihtiyacımız olan içten ve dürüst bir arzudur.

Titreşimsel bilgi mutlak bilgidir. Shri Mataji kendisi hiçbir kitaba başvurmadan her konu hakkında şaşırtıcı bir sağduyu ve anlayış ile içten gelen bilgiyi yayar. Shri Mataji Nirmala Devi'nin Sahaja Yoga'sı rasyonalitenin ötesindedir; bir tohumun büyük bir ağaca dönüşmesi gibi onu açıklayamazsınız. Bugün bunun eski kehanetlerin gerçekleşmesi olduğunu ilan etmelisiniz. Bu modern çağın Vahiyi ve kutsal kitabıdır.

Gerçeğin Yeni Çağının gelişidir bu. Geçmişteki arayışlarımızda karşılaştığımız zorlukları unutalım. Bazılarının bunu daha önce bulamamış olması fark etmez. Aklımızı açmalıyız ve her ne kadar buluş emsalsiz olsa da bunun arayanları ya da öncekileri küçültmediğini anlamalıyız. Bazı doneyler yapılmış olması eğer sonunda yolu bulmuş isek fark etmez. Bu kolektif bir başarıdır. Belki de bugünün karmaşası içinde bunun olması gerekiyordu ve hayatlar boyu samimiyetle bunu aramış olanlar Tanrı'nın onlara olan sözünü tutması için bugün tekrar doğuyorlar. Atalarımız dediklerimiz belki de bizlerdik. Arayan kişi bugün kendisi ile samimi olarak yüzleşmek durumunda, şartlanmalarına meydan okumalı ve daha manalı bir şey bulmak için geçmişten kurtulacak gücü bulmalı.

Sahaja aynı zamanda içimizde doğmuş olan anlamına gelir, hepimiz Ruh olabilmek için aynı potansiyele sahibiz ve şimdi bu potansiyeli yaşayan bir gerçeğe dönüştürecekimiz zaman geldi. Bu dolaysız ve pratik

bir yaklaşımdır. Tüm zeka oyunlarını veya güç çabalarını reddeder. Katılığın, fanatikliğin, çileciliğin yada herhangi bir "izm" in karşısındadır. Her birey kendisine saygı duymalı ve yaşamını kazanmalı, diğerlerinin ya da toplumun üstünde bir parazit olmamalıdır. Evlilik kutsal bir kurumdur, hem bireylerin gelişimi hem de toplumun temeli olarak gereklidir. Aydınlanmış ebeveynlerden doğan çocuklar altın çağın büyük Ruhları olacaklar. Anne çocukları için bir ziyafet hazırladı ve bizim yapmamız gereken onun neşesini tatmak ve onun yaratısını kutlamak.

Tüm yüce enkarnasyonlara saygı gösterilir ve onların özleri öğrenilir. Bununla beraber onlardan belli birine katı olarak bağlanma Tanrının bütünleştirici anlayışının önünü tıkar. Her enkarnasyon Tanrı'nın belli bir özelliğini aydınlattı ve Ruhun evrimine bir basamak taşı ilave etti. Öyleyse basamaklardan herhangi birine takılıp kalmak izole edilmiş bir adada yaşamak gibidir. Tanrısallık sadece kolektif bilinç içinde deneyimlenebilir ve orada bireysel nosyon veya mezheplere, inanç veya egoya yer yoktur.

İnsanın duasına karşılık olarak kendinizi bilmeniz için bu büyük fırsat size verildi. Artık hiçbir kitabı çok iyi bilmek, vaazlar öğrenmek, sadakalar vermek, dağlar aşmak, başlangıçlar almak gerekmiyor. Her şey şu anda kolaylıkla sizin –Sahaja, kendiliğinden. Çünkü Meyve verme zamanı geldi ve Anne çocuklarının tümüne sevgi, neşe ve şefkat ile bunları vermekte.

"Kutsal Ruh üstünüze incek
ve en Yüce'nin Gücü
aydınlatacak sizi. "

GERÇEĞİ NASIL ARAMALI?

"Her şeyin başlangıcında gerçeği yaratamayacağımızı, gerçeği organize edemeyeceğimizi anlamak zorundayız. Gerçek vardır, vardı ve var olacak. Biz gerçeği aldatamayız. Öyle bir noktaya gelmeliyiz ki onu alabilelim. Bu akli olarak başarılacak bir şey değildir. Bir kavram değildir, onu değiştiremeyiz. Sahaja Yoga gerçeği kanıtlar ve sizin bunu deneyimlemenize imkan tanır. Gerçeği arayanların yanlış yönlendirildiği yerlerde sonuçlar felaket getirmiştir. "

Shri Mataji

Bir çok psişik, spiritüel ve bilinç üstü grupları uyuşturucu gibidir. Onlar arayanları kandırırlar ve tuzağa düşürürler. Sinsidirler-tehlikeleri çok geç olana kadar belli değildir. -

Geçici olan her şey Gerçek olmak durumunda değildir. Tüm güçler doğru yola katkıda bulunmaz. Görüşler, sesler, astral projeksiyonlar, auralar, havaya yükselmeler, kehanetler, ölümlerle iletişim kurma ve Hatha Yoga'nın hepsi yapılması mümkün olan şeylerdir fakat gerçeğe vardırılmazlar. Bizi geçici olarak güçlendirirler. Egomuzu bizim ayrıcalıklı olduğumuza inandırırılar. Fakat tüm bu güçler kısa sürede kesilir, hastalık, ıstırap ve depresyona sebep olurlar Onlar, ölü Ruhların sahiplenmesi için açık birer davetiyedirler. Bunlar gerçek arayışımızı karıştıran, hatta tahrip eden tali yollardır. Bazı gruplar bizim paramızın peşindedir. Diğerleri de sadece kendileriyle beraber bizi de cehenneme götürmek istemektedirler.

Bir guru seçerken yada grup ararken şu soruları sorun:

1-Herhangi bir aşamada para alınıyor mu?

2-Öğretmenler satıcılar gibi baskıcı yöntemler kullanıyorlar mı? Kişi onların takip ettikleri yolun değerini kendi kanaati ile bilmelidir, okunan kitapların sayısı, geçilen sınıflar ve içilen antlar ile değil. Gerçek, satıcılığa bağlı bir şey değildir.

3-Biz kendimiz kullanılan tekniğin etkisini hissediyor muyuz? Gelecekteki bir zamanda "Ruhsal bir çevre" içinde olacağınıza dair boş sözlerle tatmin olmayın.

4-Kendilerini takip edenleri anormal giysilerle giydiriyorlar mı? Acayip şekillerde durduruyorlar mı? Ya da çılgınca şarkı söylemeyi mi öneriyorlar? Gerçek, yorucu çabalarla ulaşılabilecek bir şey değildir. Bizim arzumuzun saflığı önemlidir, onların testlerinin şiddeti değil.

5-Bu, geçmişte yüce insanların, Yogiler ve azizlerin takip ettikleri yollara benzer bir yol mudur? Yoksa korku dolu bir bilinçaltı ya da bilinç üstü deneyimine mi yol açacaktır?

6-Organizasyon üyeleri, guru ya da liderde dahil güvenilir insanlar mı? Onların yanında rahat hissediyor muyuz? Sevgi ve neşe ifade ediyorlar mı? Yakınlıkları ve ilgilerinde samimiler mi? Öğrettiklerinin değeri gözlerinden okunabiliyor mu?

7-Bırakmak veya devam etmek için seçim özgürlüğü var mı? Egonuzu değil kalbinizi dinleyin. Korku ya da kuşku varsa onlara dikkat edin. Eğer şüphe içinde ya da tehdit altında iseniz terk edin. Tehditle kalmaya zorlanmayın.

8-Sistemin nasıl çalıştığının deneyle ispat edilmesi mümkün mü? Olağanüstü ne olursa olsun, onun işleyişinin prensipleri araştırılmalıdır.

Evet, hayat acılar, yükseliş ve düşüşlerle doludur. Sefalet, acı çekme ve pişmanlıklar vardır. Fakat eğer biz de sefil olursak sadece sefaleti devam ettirmiş oluruz. Sefaletin kısır döngüsü içinde kaybolmayalım. Kendi olumluluğumuz ile sefaleti dağıtalım. Kara bulutlar etrafı sardığında gümüş ufku arayalım. Bataklığı gördüğümüzde onda açmış olan nilüferlere bakalım. Ebediyen, çocukları için sevgi ve şefkatle dolu olan Tek Yüce Anaç Gücün tatlı oyunlarından haz duyalım.O, çocuklarını evrimin değişik aşamalarından En Yüce Ruhun tanınmasına doğru taşımaktadır. Doğrusu hayat bizlere sunacak o kadar çok şeye sahiptir ki. . . Onun cömertliğinden neşe duyalım ve Tanrıya şükredelim.